

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 32ος • ΤΕΥΧΟΣ 143 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2007

ΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Τον τελευταίο καιρό η εφημερίδα μας βρέθηκε στη δύσκολη θέση να ασκήσει κριτική για την καθυστέρηση εκτέλεσης έργων από τα οποία προσδοκούμε καλύτερες μέρες για το χωριό μας. Προβάλλαμε με επίταση την έλλειψη προγραμματισμού και κυρίως τις συνεχείς αναβολές και καθυστερήσεις έναρξης των εργασιών ανάπλασης του καταστήματος της αγοράς που είχε γίνει σχεδόν ανέκδοτο, σαν το γεφύρι της Άρτας.

Σήμερα τα πράγματα μάλλον άλλαξαν. Το νέο μας Τοπικό Συμβούλιο διαθέτει το δυναμικό ρυθμό και την αποφασιστικότητα που χρειάζεται και ανέλαβε πρωτοβουλίες που μας έχουν τονώσει την αισιοδοξία και τις ελπίδες για μια καλύτερη πορεία. Καταπιάστηκε με προβλήματα και φαίνεται μέχρι τώρα να πηγαίνει καλά.

Ενδεικτικά παραθέτουμε δείγματα των ενεργειών του που δείχνουν ότι ξέρουν να πραγματοποιούν αυτά που υποσχέθηκαν.

— Με μπουλντόζα έκαναν διαπλάτυνση των δρόμων προς Κατράχη, Κουτμανέικα, Αγιαννάκη. Με αυτές τις διαπλάτυνσεις διευκολύνεται η καλλιέργεια κήπων και χωριαφιών αλλά παράλληλα οι χώροι αυτοί έγιναν οικόπεδα κατάλληλα να μπορέσουν να κτίσουν σπίτια όσοι χωριανοί που τόσο επιθυμούν.

Βεβαίως εδώ θα φανεί το ενδιαφέρον του Δήμου μας που πρέπει τώρα να βελτιώσει τις διαπλάτυνσεις

που έγιναν, να κάνει ρείθρα, μικρά αυλάκια στην άκρη των οδοστρωμάτων κ.λπ., ώστε να μην καταστραφούν με τις πρώτες βροχές του φθινοπώρου.

— Σε συνεργασία με το Δήμαρχο κ. Αθανάσιο Μανανά πίεσαν τους μηχανικούς της Νομαρχίας καθώς και

τον εργολάβο που έχει αναλάβει την ανάπλαση του καταστήματος της αγοράς να εγκαταστήσει τα συνεργεία (χτίστες, υδραυλικούς, ηλεκτρολόγους κ.λπ.) και σήμερα οι εργασίες να βρίσκονται σε ικανοποιητικό επίπεδο.

Η συνεχής και προσεκτική παρακολούθηση των εργασιών μας δίνει ελπίδα, ότι μια μέρα το μαγαζί της αγοράς θα γίνει σαν κι αυτά που είχε

γνωρίσει η κοινωνία του χωριού μας, δηλαδή τα μαγαζιά που μαζευόμασταν όλοι οι χωριανοί να πιούμε ένα καφέ και ένα τσίπουρο κουβεντιάζοντας.

Προχώρησαν στην υπέρβαση. Ας μην περιμένουμε θαύματα. Τα πρώτα βήματα έγιναν και μάλιστα στην αρχή της θητείας τους.

Το κυριότερο είναι ότι είναι συνεργάσιμοι και πρόθυμοι να ακούσουν σωστές προτάσεις. Όταν βλέπουμε τέτοια όρεξη περιμένουμε να βοηθήσουμε όσοι έχουμε διάθεση.

Η επιτυχία τους θα αποβεί επωφελής για το χωριό, για το γενικό σύνολο και για τον καθένα μας ξεχωριστά.

Οι εργασίες ανακαίνισης του μαγαζιού, βρίσκονται στο τέλος τους. Βάσει προγράμματος έγιναν σημαντικές βελτιώσεις. Να ευχηθούμε να βρεθούν καλά χέρια να λειτουργήσει σωστά.

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΑ: ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΥΡΚΑΪΩΝ

Υποχρεώσεις ιδιοκτητών για αποψίλωση και καθαρισμό των οικοπέδων αυτών κατά τη θερινή περίοδο κάθε έτους για αντιπυρική προστασία οικισμού Υ.Δ. του Δήμου.

Με το παραπάνω θέμα ασχολήθηκε το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου κατά τη συνεδρίασή της 23 Μαΐου 2007 και ύστερα από εισήγηση του προέδρου ελήφθη ομόφωνα η ακόλουθη απόφαση (αριθμός 80/2007).

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ: 1. Εγκρίνει τη λήψη κανονιστικής απόφασης με σκοπό την περιφρούρηση των οικισμών Τοπικών Διαμερισμάτων του Δήμου από πυρκαγιές με την αυστηρή και απαρέγκλιτη γενική εφαρμογή των ισχυουσών πυροσβεστικών διατάξεων σε όλα τα Τοπικά Διαμερίσματα του Δήμου αρχής γενομένης από την ερχόμενη θερινή περίοδο 2007 και συγκεκριμένα καθορίζει ότι:

α) Οι ιδιοκτήτες ή με οποιονδήποτε τρόπο εκμεταλλευτές οικοπέδων και λοιπών ακάλυπτων χώρων που βρίσκονται εντός οικισμών των Τοπικών Διαμερισμάτων του Δήμου Γραβιάς καθώς επίσης και κοντά στους οικισμούς και μέχρι απόσταση εκατό (100) μέτρων από τους οικισμούς υποχρεούνται όπως για μεν το τρέχον έτος μέχρι 15 Ιουνίου 2007, για δε τα επόμενα έτη το αργότερο μέχρι 31 Μαΐου κάθε έτους, να έχουν προβεί σε αποψιλώσεις των ιδιοκτησιών τους και στην απομάκρυνση από αυτές τυχόν εύφλεκτων υλικών, σε εφαρμογή της υπ' αριθμ. 4/26-11-1987 πυροσβεστικής διάταξης (ΦΕΚ 724/τ.Β/22-12-1987) λαμβάνοντας όλα τα πιο πάνω προληπτικά μέτρα προς αποτροπή του κινδύνου πρόκλησης πυρκαγιών με τις γνωστές περαιτέρω καταστροφικές συνέπειες, προκειμένου να προστατευθεί η ζωή και η περιουσία όλων των κατοίκων, των κοινοχρήστων χώρων καθώς και όλων γενικά των υποδομών των οικισμών.

β) Σε περίπτωση διαπίστωσης μη συμμόρφωσης των υποχρέων ιδιοκτητών εκμεταλλευτών των οικοπέδων τους ως προς τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις τους, θα αναθέτει ο Δήμος Γραβιάς επ' αμοιβή εργολαβικώς την εργασία αποψιλώσεως - καθαρισμού των οικοπέδων αυτών και εν συνεχεία θα βεβαιώνει στην ΔΟΥ Άμφισσας σε βάρος των ανωτέρω κατά περίπτωση αναλογούντα πρόστιμα με σκοπό την κάλυψη των υπό του Δήμου δαπανηθέντων χρηματικών ποσών, με τη σύνταξη ειδικού φορολογικού χρηματικού καταλόγου.

Η επιβολή προστίμου στους μη συμμορφούμενους ιδιοκτήτες καθορίζεται ως εξής:

β1) Για οικοπέδα με θάμνους που χρειάζεται εκχέρωση: Καθορίζεται ως πρόστιμο το ποσόν των 250,00 ευρώ για κάλυψη δαπάνης της εργασίας ενός εκσκαπτικού μηχανήματος JCB και 250,00 ευρώ για φορτηγό αυτοκίνητο και για ημερήσια απασχόληση των μηχανημάτων, ήτοι συνολικά 500,00 ευρώ για ένα στρέμμα με χρήση μηχανικών μέσων, ήτοι 0,50 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο οικοπέδου.

β2) Για οικοπέδο μόνο με χόρτα: Καθορίζεται ως πρόστιμο το ποσό των 200,00 ευρώ ανά στρέμμα οικοπέδου για κάλυψη δαπάνης της εργασίας αποψιλώσεως με τη χρήση χλοοκοπτικού μηχανήματος (εργατικά).

2. Η εφαρμογή των ανωτέρω μέτρων θα γίνει στα Τοπικά Διαμερίσματα του Δήμου σε συνεργασία με τους Προέδρους των Τοπικών Συμβουλίων οι οποίοι θα παρακολουθούν την εκτέλεση των πιο πάνω έργων.

Ο Δήμαρχος Γραβιάς **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΝΑΝΑΣ**

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Στο τρίμηνο που μας πέρασε το Τοπικό μας Συμβούλιο επικέντρωσε τη δραστηριότητά του στην προώθηση των εργασιών της ανακαίνισης του καταστήματος της αγοράς, τη διαπλάτυνση των δρόμων Κατράχης Κουτμανέικα κ.λπ. και κυρίως ενδιαφέρθηκε για την καθαριότητα του χωριού.

Συνεργείο εργατών ασχολήθηκε εντατικά δυό ημέρες με το καθάρισμα από σκουπίδια και πολλά άχρηστα υλικά (μπάζα) του νεκροταφείου.

Παράκληση γίνεται κατά το άνοιγμα τάφων

να μεριμνούμε για την απομάκρυνση των υλικών εκτός του χώρου του νεκροταφείου.

Το έργο της καθαριότητας συνεχίζεται με εντατικό ρυθμό. Καθαρίζονται δρόμοι, κόβονται κλαδιά δέντρων που εμποδίζουν την ορατότητα και τη διέλευση αυτοκινήτων και πεζών, ανοίγουν αυλάκια, τοποθετούνται κάδοι.

Στο θέμα της καθαριότητας του χωριού πρέπει να συμβάλλουμε όλοι και όχι μόνο για την καλή εμφάνισή του αλλά και για την προστασία της υγείας μας.

ΤΟ ΟΣΤΕΟΦΥΛΑΚΙΟ

Ο χώρος του νεκροταφείου στον οποίο φυλάσσονται λειψανοθήκες των προγόνων μας, δεν είναι καθόλου φροντισμένος και καθαρός.

Δυστυχώς, είναι μια εικόνα ντροπής, για ένα χώρο που είναι συγχρόνως και χώρος της ιστορίας του τόπου μας και των ανθρώπων που την αποτελούν. Σήμερα είναι σε τριτοκοσμικά χάλια κι αυτό δεν περιποιεί τιμή ούτε για τον Δήμο μας ούτε και για εμάς.

Δεν γνωρίζουμε πώς μπορεί να διορθωθεί αυτή η κατάσταση. Πάντως πρέπει να γίνει κάτι πολύ σύντομα. Επιβάλλεται να καταρτισθεί μια σωστή μελέτη και ένας σωστός προϋπολογισμός και με βάση αυτά να φροντίσουμε για χρηματοδότηση.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ

Τα απορριματοφόρα του Δήμου συγκεντρώνουν τα σκουπίδια κάθε **Τρίτη** και **Παρασκευή**.

Τα μεγάλα & ογκώδη αντικείμενα μαζεύονται την τελευταία **Παρασκευή** κάθε μήνα. Παράκληση: Την ημέρα αυτή (**τελευταία Παρασκευή**) πρέπει να τοποθετούνται στους χώρους συγκεντρώσεως τα μεγάλα αντικείμενα και όχι από την αρχή του μήνα. Τούτο είναι επιβεβλημένο όχι μόνο για λόγους αισθητικούς αλλά έτσι αποφεύγεται η διασπορά τους.

Και μην ξεχνάμε τη ρήση που είναι σε όλους γνωστή: «Δείξε μου τα σκουπίδια σου να σου πω ποιός είσαι». Να μην τα ρίχνουμε στην αυλή του γείτονα.

ΚΥΚΛΟΣ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ:

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Όσοι βρέθηκαν στο χωριό τη Μεγάλη Εβδομάδα πέρασαν καλά. Χάρηκαν τις ομορφιές της άνοιξης και έζησαν με κατάνυξη τις λειτουργίες με την μελωδική φωνή του παπαΚώστα και των ιεροψαλτών του χωριού μας. Ο καλός καιρός επέτρεψε συνοδεία όλων των κατοίκων να γίνει περιφορά του Επιταφίου μέχρι την Κακοτράχη.

Από την περιφορά του Επιταφίου. Φωτό Στράτος Ακτίδης

ΕΚΔΡΟΜΗ - ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Η ομάδα των προσκυνητών που βρέθηκαν εκείνη τη μέρα στο χωριό. Φωτό Λάμπρος Αχλαδάς

Εντυπωσιακός ήταν ο φετεινός εορτασμός του **Αγίου Γεωργίου**, προστάτη αγίου του χωριού μας στις 23.4.2007. Το απόγευμα της παραμονής τελέστηκε Μέγας Εσπερινός, χοροστατούντος του ιερέα μας παπαΚώστα, παρουσία και τεσσάρων ακόμη ιερέων από τα γειτονικά χωριά που ήλθαν με τους ιεροψάλτες και μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα έγινε αρτοκλασία και περιφορά της εικόνας του Αγίου Γεωργίου.

Ανήμερα της εορτής ο Σύνδεσμός μας έκανε πράξη την επιθυμία πολλών χωριανών και προσκυνητών και μίσθωσε πούλμαν με μικρό εισιτήριο και στις 7 το πρωί αναχώρησε για την Καλοσκοπή. Έτσι βρεθήκαμε για προσκύνημα στον πολιούχο άγιο του χωριού μας που είναι και προστάτης της στάνης

και των ποιμένων και με αυτή προφανώς την ιδιότητα τον είχαν επιλέξει ως πολιούχο οι πρόγονοί μας την εποχή που η μόνη τους ασχολία ήταν η κτηνοτροφία.

Στο χωριό ο ιερέας μας καθυστέρησε την έναρξη της λειτουργίας (τον ευχαριστούμε γι αυτό) μέχρι την άφιξη των επισκεπτών. Εκεί παρακολούθησαμε την θεία λειτουργία και την αρτοκλασία, χαρήκαμε τον ανοιξιάτικο καιρό και το όμορφο τοπίο του χωριού μας και επιστρέψαμε με τις καλύτερες εντυπώσεις στα σπίτια μας. Ελπίζουμε η ωραία αυτή πρωτοβουλία να επαναληφθεί και για τους επόμενους χρόνους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ

Όπως πάντα έτσι και φέτος ο ιερέας μας παπαΚώστας, που είχε και την ονομαστική του εορτή (του ευχόμαστε χρόνια πολλά) λειτούργησε στη μαγευτική τοποθεσία τους Αγ. Ελένης. Πολλοί χωριανοί και προσκυνητές παρακολούθησαν τη θεία Λειτουργία και ο Κων. Ιωάννου Τούμπας, επ' ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής προσέφερε αρτοκλασία.

Να είμαστε καλά και του χρόνου!

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

Η κακοκαιρία που επικρατούσε το τριήμερο 26-28/05/2007 και η κακή κατάσταση του δρόμου απέτρεψαν πολλούς προσκυνητές να παραβρεθούν στον εορτασμό της Αγ. Τριάδας. Για να χαρείς την πανέμορφη Αγία Τριάδα πρέπει να βοηθήσει και ο καιρός.

Ωστόσο παρά τον άστατο και βροχερό καιρό ο παπαΚώστας και το εκκλησιαστικό συμβούλιο, πιστοί στο καθήκον, χτύπησαν την καμπάνα και ένας σημαντικός αριθμός πιστών αφήφισαν τις αντιξοότητες, παρακολούθησαν τη λειτουργία και άναψαν το κεράκι τους και παρεβρέθησαν στην τελετή της αρτοκλασίας που έκανε ο Σύνδεσμός μας. Μετά τη θεία Λειτουργία όλοι μας συγκεντρωθήκαμε στο χώρο του μνημείου όπου εψάλη επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των 32 παλικαριών που την αποφράδα ημέρα της 5ης Ιανουαρίου 1944 έπεσαν σε ενέδρα των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής. Αναφορά στη σημασία της ηρωικής θυσίας των 32 μαχητών έκανε η πρόεδρος μας Βούλα Γρηγοροπούλου. Διάβασε μάλιστα και σχετικό κείμενο από το βιβλίο του καπετάν Νικηφόρου.

Ακούστηκαν τα ονόματα των θυσιασθέντων και εψάλη ο εθνικός ύμνος. Κατατέθηκαν στεφάνια από:

Αναμνηστική φωτογραφία στο χώρο του ηρώου.

το δήμαρχο Γραβιάς **κ. Αθανάσιο Μανανά**, τον πρόεδρο του Τ.Σ. **κ. Δημήτριο Τσιαμπά**, την πρόεδρο του Συνδέσμου μας **κ. Βούλα Γρηγοροπούλου**, τον **κ. Δημήτριο Χαμηλό** εκ μέρους του Συλλόγου Λαμίας, τον **κ. Σταύρο Κολλύρη** από τον Αθλητικό Όμιλο.

Στο πλαίσιο της τιμητικής εκδήλωσης πρέπει να τονισθεί η ιδιαίτερη σημασία που είχε στην τελετή η απόδοση τιμής στους νεκρούς αγωνιστές του λόχου Καλλία από την επίσημη τριμελή εκπροσώπηση της Ρωσικής Πρεσβείας αποτελούμενη από τους **ΚΑΖΑΚΟΒ ΓΙΟΥΡΙ**, σύμβουλο πρεσβείας της Ρωσίας, **ΑΛΕΞΕΪ ΡΟΓΚΑΛΕΦ**, πληρεξούσιο υπουργό

της Ρωσικής Ομοσπονδίας και τον **ΑΝΤΡΕΪ ΓΚΟΥΓΝΙΑΕΒ**, αντισυνταγματάρχη, που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ιστορίας και κατέθεσαν δάφνινο στεφάνι, αποτίοντας με τη σειρά τους φόρο τιμής στη μνήμη των δύο πεσόντων ομοεθνών τους αγωνιστών, **Ζιμαγκόι Αλεξέι** και **Μιχαήλοβιτς Ιβάν**, στα χώματα της Αγίας Τριάδας της Κουκουβίστας, για τους πανανθρώπινους σκοπούς της ελευθερίας των λαών, δίνοντας νέα λαμπρότητα στην αρχαιοελληνική ρήση **«ανδρών επιφανών, πάσα γη τάφος»**.

Για τους δύο ρώσους πεσόντες ελάχιστες πληροφορίες έχουμε. Οι παλαιότεροι θυμούνται ότι ο ένας από τους δύο ονομαζόταν **Ιβάν**. Ήταν ψηλός, σωματώδης, δυνατός ρώσος όμοιος με τους στρατιώτες του Ιβάν του Τρομερού και μετέφερε στους ώμους του το πολυβόλο της ομάδας. Πολλοί από τους παλαιότερους χωριανούς φέρνουν με συγκίνηση και θαυμασμό στη μνήμη τους τον εκπληκτικό σε ζωηρότητα κοζάκιχο χορό που ο ρώσος μαχητής **Πέτρος** χόρευε στην πλατεία του χωριού.

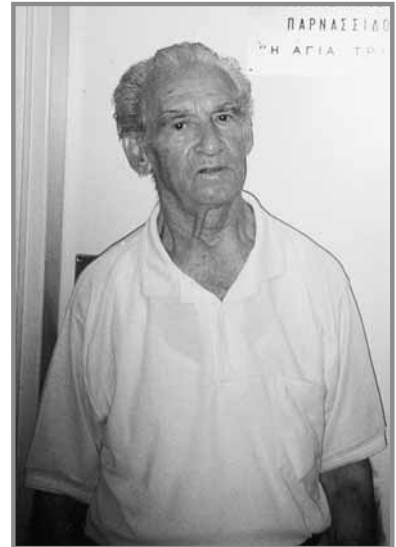
Όσοι από το χωριό ή από τη γύρω γούρνα έχουν κάποια συγκεκριμένα στοιχεία για το πώς βρέθηκαν στο χωριό μας ρώσοι μαχητές μαχόμενοι για κοινά ιδανικά, θα τους παρακαλέσουμε θερμά να μας ενημερώσουν προφορικά ή γραπτά.

Η όμορφη εκδήλωση τελείωσε με την απονομή τιμητικής πλακέτας στον **πρώτο** Κουκουβιστιανό αντάρτη το Γιώργο Αθανασίου Τούμπα (Σαή). Ακολούθησαν το παράδειγμα του άλλα σαράντα παλικάρια του χωριού μας και όσοι απέμειναν αποτέλεσαν την μαχητική ομάδα της Κουκουβίστας.

Ο Γιώργος γεννήθηκε το 1922 στην Καλοσκοπή και ορφάνεψε από μάνα πολύ νωρίς. Απόφοιτος της πρώτης τάξης του Δημοτικού βγήκε από μικρός στη βιοπάλη. Δώδεκα ετών έγινε τσοπάνης σε 150 γίδια στο Δέλφινο. Κατόπιν πήγε στην Αθήνα αλλά δε στέριωσε και γύρισε πίσω, στον κάμπο της Ανθήλης σε Κουκουβιστιανούς εργοδότες. Εκεί, ο Γιώργος Δανιήλ, (Μαργαρίτης) τον εμύησε στο κίνημα της Εθνικής Αντίστασης και ήταν ο **πρώτος κουκουβιστιανός** που εντάχθηκε στην **8η ομάδα Παρνασσού του Νικηφόρου** με το ψευδώνυμο «**Βασιλάκης**» και ο μόνος που βρίσκεται από εκείνη την ομάδα στη ζωή.

Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες (**Ρεκκά, Σκλήρθου, Δερβενοχώρια, ανατίναξη γέφυρας Γοργοποτάμου κ.λπ.**), φυλακίστηκε και έμεινε εξόριστος 10 χρόνια στη Γιάρο και 5 χρόνια σε διάφορες φυλακές.

Ο Σύνδεσμός μας στον πρωτοπόρο αγνό αγωνιστή με την ευκαρία της εκδήλωσης της 28.6.2007 στο χώρο των αγωνιστών της Αγίας Τριάδας, του απένειμε τιμητική πλακέτα, που δυστυχώς λόγοι υγείας δεν του επέτρεψαν να την παραλάβει.

ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ Ε.Ε. Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΥΛΙΑΝΗΣ

Δήλωση συμμετοχής σε δύο Ευρωπαϊκά Προγράμματα έχει υποβάλει η Κοινότητα Παύλιανης. Βούληση της κοινοτικής αρχής είναι να ξεκινήσουν άμεσα τα προγράμματα αυτά προκειμένου να καταδείξει ότι μία νέα ταυτότητα της περιοχής, πέραν του ορεινού τουρισμού.

Στόχος της υλοποίησης των Ευρωπαϊκών προγραμμάτων HORST & INTEREC METROC3,CPACL είναι να αυξηθεί η επισκεψιμότητα στην περιοχή. Σε ό,τι αφορά το πρόγραμμα HORST οι διαδικασίες βρίσκονται στην Α' φάση πληρωμής για την λειτουργία Κέντρου Εικονικής Αναπαράστασης των γεωλογικών φαινομένων. Το κέντρο αυτό θα ανεγερθεί σε διαθέσιμο κατάστημα. Κατ' επέκταση πρόκειται για ένα γεωλογικό μουσείο, το οποίο θα επικεντρώνεται στα γεωλογικά φαινόμενα του ορεινού όγκου της Οίτης.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο κοινοτικό πρόγραμμα INTEREC 3 θα εφαρμοστεί στην περιοχή ένα υποπρόγραμμα του προγράμματος αυτού για τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα.

Πρόθεση του Προέδρου κ. Δ. Τελώνη αλλά και του Κοινοτικού Συμβουλίου είναι τα προγράμματα αυτά να προχωρήσουν άμεσα εντός του έτους 2007.

ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΧΑΡΕΣ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας φέτος, αποφάσισε να συντηρήσει τα υπάρχοντα, και να εξοπλίσει με νέα όργανα παιδικής ψυχαγωγίας και τις δύο παιδικές χαρές του χωριού μας.

Όλα τα παιδιά που θα παραθερίσουν φέτος στην Καλοσκοπή θα παίξουν και θα διασκεδάσουν με τις νέες κούνιες, τσουλήθρες, τραμπάλες κ.λπ. Ταυτόχρονα δε, όλοι μας θα πρέπει να προσέξουμε ώστε να διατηρήσουμε τις παιδικές μας χαρές σε άψογη κατάσταση χωρίς απώλειες για το καλό όλων μας.

ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Το περίπτερο είναι τρόπος ζωής, είναι παράδοση ετών από το 1910, όπου ζει και αναπνέει μαζί με την τοπική κοινωνία της πόλης.

Ο τρόπος αυτός ήρθε, καθυστερημένα βέβαια αρκετά χρόνια, και στο χωριό μετά την επανοίκηση των κατοίκων το 1950.

Η πλατεία είναι το καταφύγιο της κοινωνικής συνύπαρξης. Σε αυτόν το χώρο χαιρετιούνται και κουβεντιάζουν οι χωριανοί με αυτούς που συναντούν, κάθονται στα γραφικά καφενεία και αισθάνονται τη μυρωδιά του έλατου να καίγεται ή τον αέρα να φυσομανά, ή την άνοιξη να έρχεται με όλο της το μεγαλείο στη φύση. Ο περιπτεράς γίνεται ο πρέσβης του χωριού εφόσον βρίσκεται στην πλατεία και μέσα από το περίπτερο βλέπει ο ίδιος αλλά μαθαίνει και από τους άλλους για όσα γίνονται έξω από το χώρο του, έξω από το περίπτερο. Ο ρόλος του είναι πολύ σημαντικός και αποτελεί ενεργό κύτταρο της κοινωνίας του χωριού. Είναι το μικρομάγαζο των ελάχιστων τετραγωνικών μέτρων, όπου ζει και αναπνέει η κοινωνία του χωριού, ο χώρος από όπου μπορεί να αντλήσει ο ντόπιος και ο ξένος τις πληροφορίες του.

Το κύριο προϊόν πώλησης είναι τα τσιγάρα και αξίζει να σχολιαστεί ότι τα βιομηχανοποιημένα τσιγάρα ξεκινούν μετά το 1920 από τη βιομηχανία Ματσάγγου στο Βόλο. Οι παραδοσιακοί πωλητές σιγαρέτων με τα κασελάκια παραχωρούν τη θέση τους στα πρώτα περίπτερα. Από το 1950 και πέρα, αποτελεί το βασικό επάγγελμα των αναπήρων, οι οποίοι μέσα από αυτό το χώρο δίνουν τη μάχη της επιβίωσης. Το περίπτερο είναι η α-

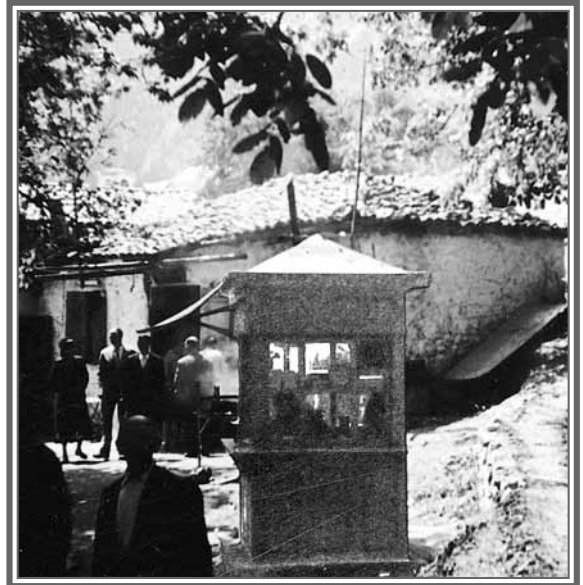
μοιβή για τον αγώνα και τις θυσίες τους στην Πατρίδα. Στο δεξιό τμήμα της πλατείας της αγοράς, πριν την ανάπλαση, το φθινόπωρο του 1957 ο **Νικόλαος Μώρης** ως ανάπηρος πολέμου παίρνει την άδεια από τη Νομαρχία Άμφισας να ανοίξει εκεί το περίπτερο.

Ο Νίκος, γιος του **Παναγ. Θ Μώρη (Ξεστρούπα)**, γεννημένος στην Κουκουβί-

στα το 1926, υπηρετεί τη θητεία του το 1948 και κατά τη διάρκεια της στράτευσης, το Μάιο του 1949, βρίσκεται σε ναρκοπέδιο και χάνει το κάτω μέρος του δεξιού ποδιού του. Μετά το συμβάν απολύεται και έρχεται στο χωριό. Σκέφτεται πως για την επαγγελματική του αποκατάσταση, καλύτερη λύση είναι η άδεια ενός περιπτερου στο χωριό. Βρίσκει από μόνος του το χώρο στην πλατεία της Κοινότητας, κάτω από το μεγάλο πλάτανο και στήνει ο ίδιος το πρώτο περίπτερο. Πραμάτεια του, τσιγάρα χύμα από όλες τις μάρκες, καραμέλες, ζαχαρωτά, ψιλικά, βελόνες, κλωστής, μολύβια και τετράδια.

Μια φορά την εβδομάδα κατεβαίνει στην Άμφισα και στη Λαμία με τον Παναγιώτη τον Κολύρη και όταν δεν μπορεί παραγγέλλει τις προμήθειες και του τις φέρνουνε.

Από τις 7 το πρωί το χειμώνα ο Νίκος ανοίγει το περίπτερο να προλάβει τα παιδιά που πηγαίνουν στο Σχολείο, τους μαγαζάτορες της Πλατείας, τους κτηματίες και τους κυνηγούς. Πιο πολύ όμως

προσέχει τα μικρά παιδιά, που ζητάνε να αγοράσουν μολύβια, γομολάστιχες, μπλοκ ζωγραφικής και τετράδια με κουτάκια για την αριθμητική, που θέλει ο δάσκαλος.

Το καλοκαίρι ανοίγει το περίπτερο από πολύ πρωί. Οι κάτοικοι του χωριού πηγαίνουν πρωί στα κτήματα και υπάρχουν πολλοί χωριανοί που καπνίζουν και θέλουν να αγοράσουν τα τσιγάρα τους.

Ξέρει τι καπνίζει ο καθένας, έχει τυπωμένη στο μυαλό του τη μάρκα των τσιγάρων και με το πάντα πρόσχαρο πρόσωπο και το ευγενικό χαμόγελο του τους εξυπηρετεί. Γνωρίζει, ποιος χωριανός φεύγει για το χωράφι και σε ποιο χωράφι πηγαίνει, τότε συνήθως γυρίζει και που πηγαίνει μετά.

Πολλοί είναι οι νέοι του χωριού που καπνίζουν κρυφά και το ξέρει. Του λένε ψέματα, πως τα αγοράζουν για τον πατέρα ή το μεγαλύτερο αδελφό και μετά έρχονται οι άλλοι και αγοράζουν τσιγάρα βαρύτερα και «σέρτικα». Συνήθως οι χωριανοί καπνίζουν «Κεράνη», παρασυρμένοι ο ένας από τον άλ-

λο και αγοράζουν τα τσιγάρα τους χύμα, δέκα ή δεκαπέντε κομάτια ανάλογα με τα χρήματα που έχουν. Πενήντα λεπτά το ένα κοστίζει και μαζί με το κρασάκι στο καφενείο του Βλάχου ή του Τσίγα είναι η μόνη τους πολυτέλεια. Λέγεται πως κάποια φορά στο χωριό ένας αντιπρόσωπος του Παπαστράτου κάνει παράπονα γιατί δεν καταναλώνουν οι χωριανοί τσιγάρα τέτοιας μάρκας.

Κάποιες φορές ο κυρ- Νίκος τους δίνει και τσιγάρα «βερεσέ». Έχει ένα μικρό μπλοκάκι με τσαλακωμένα φύλλα και κει καταγράφει ότι αγοράζουν.

Έχει και τυχερά παιχνίδια. Τα μαθητούδια σχολώντας το μεσημέρι, πριν πάνε στο σπίτι τους, αν έχουν έστω μια δεκάρα, αγοράζουν τυχερά μήπως κερδίσουν καμιά μπάλα ή κανένα γλιφιτζούρι. Κάποια έρχονται με φόρα, όταν έχουν μαζέψει 5 δεκάρες και αγοράζουν λάστιχο για τα πουλάκια, σφεντόνα για να τα σκοτώνουν και μετά τροπαιούχοι, πηγαίνουν τα λάφυρά τους για μαγείρεμα.

Όταν παντρεύεται με την Αφροδίτη Πασαλή, συγχωριανή του, αποκτά τον Γιώργο και τη Γιώτα. Κάποιες φορές η Αφροδίτη για να τον ξεκουράσει παρόλο που έχει μικρά παιδιά, πηγαίνει το απόγευμα στο περίπτερο.

Κι όταν είναι ανάγκη έρχεται να βοηθήσει και η Πηνελόπη, η μητέρα της Αφροδίτης. Η δουλειά είναι κουραστική από την άποψη ότι είναι κλεισμένος πολλές ώρες σε λιγοστό χώρο, σε ένα τετράγωνο κουτί. Νιώθει πως πνίγεται και δεν μπορεί να αναπνεύσει τον καθαρό αέρα του χωριού. Η χαρά του είναι το βράδυ που γεμίζει η πλατεία από ντόπιους και ξένους γιατί τότε έχει παρέα αλλά και δουλειά. Οι παππούδες κερνούν τα εγγόνια

τους σοκολάτες, καραμέλες, ζαχαρωτά και ηλιόσπορους. Αυτούς τους προτιμούν οι νέοι, που κάθονται στα σκαλοπάτια της αυλής του Σχολείου και της εκκλησίας του Άη- Γιώργη να περνάνε την ώρα τους.

Το χειμώνα τα πράγματα είναι δύσκολα. Ο καιρός δε βοηθάει, τα χιόνια κλείνουν το χωριό και ο κυρ Νίκος, με όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει με το πόδι του, γίνεται ακούραστος και ακοίμητος φρουρός των καταστάσεων και των εξελίξεων. Βλέπει τους μικρούς μαθητές να κουβαλούν από ένα ξύλο και τους μεγάλους να νοιάζονται για τη φωτιά στο Σχολείο. Βλέπει τους άντρες που δεν μπορούν να δουλέψουν με τα χιόνια, να συγκεντρώνονται στα καφενεία να μιλάνε για τα συμβάντα στο χωριό αλλά και «επί παντός επιστητού». Όταν φεύγουν για το σπίτι, παίρνουν τα τσιγάρα τους «βερεσέ» και κατηφορίζουν προς την «Παναγία» και τις κάτω γειτονιές.

Αυτός τα γράφει σε ένα μπλοκάκι – τετράδιο και περιμένει πότε οι συγχωριανοί του θα κατεβούν στη Γραβιά ή στην Άμφισσα να πουλήσουν τα αγαθά τους και να πάρουν λεφτά.

Τα χρόνια περνούν και ο Νίκος Μώρης μεγαλώνει. Μεγαλώνουν και οι ανάγκες της οικογένειας. Το περίπτερο δεν επαρκεί. Και ο Νίκος δεν είναι από τους χαρακτήρες που πιέζουν για τα δανεικά. Πονόψυχος και καλόκαρδος συμμετέχει στα προβλήματα των πελατών του και στους περισσότερους δεν γράφει πια τα «βερεσέδια». Το 1972 δίνει στον Γιάννη Πασαλή, αδελφό της γυναίκας του, το περίπτερο και το λειτουργεί για ενάμιση περίπου χρόνο, ως το 1974 περίπου. Ο Νίκος μετακο-

μίζει στην Αθήνα και εργάζεται ως φύλακας στο Υπουργείο Γεωργίας από όπου και συνταξιοδοτείται.

Η ζωή τους αλλάζει ριζικά πηγαίνοντας στην πρωτεύουσα, αλλά οι συνθήκες ευνοούν την τύχη των παιδιών του και είναι καλύτερα. Ωστόσο πηγαίνει συχνά στο χωριό και δεν ξεχνάει τις ρίζες του και τη γη του. Σήμερα ζει τον περισσότερο χρόνο στο χωριό φροντίζει την εκκλησιά του Άη Γιώργη ως μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, φτιάχνει τον κήπο τους μπροστά από το σπίτι τους. Τα λουλούδια τα περιποιείται η Αφροδίτη, ασύχαστη και νοικοκυρά που κρατάει καλά ακόμη το σπιτικό τους και περιμένουν και οι δυο τα παιδιά και τα εγγόνια τους να έρθουν να χαρούν την ηρεμία του χωριού. Τα παιδιά τους καμαρώνουν για τον πατέρα τους και γελάνε που δεν είχε τη «δύναμη» να κρατήσει το περίπτερο στο χωριό.

Το 1975, που έρχομαι νύφη στο χωριό, θυμάμαι το περίπτερο στην πλατεία. Κλειστό ερμητικά και ερημωμένο πολλές φορές με προβλημάτισε και ρώτησα για την τύχη του. Μερικά χρόνια αργότερα μένει ένα σκελετωμένο κουφάρι και κάποια στιγμή εξαφανίζεται από την πλατεία για να καθαριστεί ο χώρος.

Μόνο κάποιες φωτογραφίες, που ευτυχώς υπάρχουν, θυμίζουν την ύπαρξη του περιπτέρου στο χωριό και τον περιπτερά Νίκο Μώρη. Ο χρόνος που περνάει αλλάζει τα πάντα, όχι όμως τις θύμισες και τις ψυχές μας.

Συνέντευξη του Νίκου Μώρη και μαρτυρίες της Μαρίας Μαντζιού-Δρόλια και Γιούλας Κυριαζή.

ΒΑΓΙΑ ΚΩΦΟΥ

Λυρική καλλιτέχνης (mezzo - soprano)

Μοναδική καλλιφώνος ερμηνεύτρια μουσικών κομματιών και συνθέσεων που συχνά βλέπουμε και στην τηλεόραση και έχει εντυπωσιάσει με τη φωνητική της παρουσία και την ξεχωριστή ερμηνεία είναι η Βάγια Κωφού, κόρη του αλησμόνητου Αθανάσιου Κουφού. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε τραγούδι στο ωδείο Δ. Μητρόπουλου και συνέχισε με τους Φ. Βουτσίνο και Γ. Παπά. Απόφοιτος της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης του Ωδείου Αθηνών.

Από το 1991 ανήκει στο δυναμικό της χορωδίας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής κι έχει συμμετάσχει σαν σολίστ σε παραστάσεις όπερας και οπερέτας. Έχει τραγουδήσει στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο Φεστιβάλ Αθηνών, στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών καθώς και σε άλλα θέατρα της Ελλάδας, όπερα, οπερέτα, μιούζικαλ καθώς και έργα Ελλήνων συνθετών .

Σαν ηθοποιός έχει συνεργαστεί με το «Αμφιθέατρο» (Σ. Ευαγγελάτου), «Προσκήνιο» (Α. Σολωμού), «Ανατολή» (Γ. Βόγλη), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Σερρών κ.τ.λ. Έχει λάβει μέρος σε ραδιοφωνικές, τηλεοπτικές και κινηματογραφικές παραγωγές. Ιδρυτικό μέλος της Καλλιτεχνικής Εταιρείας ΠΟΛΥΜΝΙΑ που από το 1996 ανεβάζει με επιτυχία παραστάσεις όπερας, και παρουσιάζει με συναυλίες και δισκογραφία έργα νέων Ελλήνων συνθετών.

Η Ρίγανη

Της Χριστίνας Παπαδάκη

Παλιά λέγαμε: *Βάζω τη ρίγανη, βάζεις τις μπριζόλες;*

Ήταν αυτό το ταπεινό αρωματικό φυτό που φύτρωνε στις πλαγιές των βουνών μας, που το μαζεύαμε το καλοκαίρι στον ανθό του, το ξεραίναμε, το τρίβαμε και το είχαμε στο βάζο για το χειμώνα.

Η ευωδιά του ήταν μεγάλη και δυνατή και η γεύση του στη γλώσσα ίδια του πιπεριού. Νοστίμευε και το κρέας και σε όποιο άλλο φαγητό έμπαινε σαν καρύκευμα. Έφερνε τη φύση στο πιάτο σου χειμώνα καλοκαίρι. Μα έφερνε και αναμνήσεις. Σου θύμιζε τον τόπο σου και την εκδρομή που έκανες για να τη μαζέψεις. Τώρα στα ριγανοτόπια που και πού βλέπεις κανένα κλωνάρι. Όσοι μαζεύουν την τραβάνε και ξεριζώνεται και έτσι λιγοστεύει. Οι νέες καιρικές συνθήκες την ανέβασαν σε πιο απόκρημνες πλαγιές και έφυγε απ' τους προσβάσιμους τόπους.

Εμείς που μαζεύαμε δεν σκύβουμε πια και πε-

ριμένουμε την εισαγόμενη ή αυτήν που καλλιεργείται πια. Μοιάζει πιο πολύ με σκουπιδάκια χωρίς να αναδεικνύει καμμία από τις ιδιότητες της.

Τα γράφω όλα αυτά γιατί βρέθηκα τις απόκριες σε χωριό και σαν απόκριες ψήσαμε. Η ρίγανη όμως που ρίξαμε ήταν απ' αυτήν την ευωδιαστή που έκαίγε στη γλώσσα και ευωδιάζε στην ψησταριά. Θα θυμάστε οι επαρχιώτες κυρίως αυτή την απολαυστική γεύση. Έ, τότε θα πείτε, όχι για αστέιο αλλά θα το πιστεύετε, αυτό που είπα κι εγώ. *Βάζω τις μπριζόλες, βάζεις τη ρίγανη;* (από την εφημερίδα «Το Βήμα των Συντακτών, φύλλο αριθ. 19, 2007/ Ιανουάριος-Φεβρουάριος).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Από τα μέσα Ιουνίου οι πλαγιές της Καλοσκοπής θα ευωδιάζου από θυμάρι και ρίγανη. Θα τρέχουμε όλοι να μαζέψουμε αλλά πρέπει όλοι μας να προσέξουμε ποτέ να μην ξεριζώνουμε τα φυτά και η συλλογή να γίνεται με κάποιο κοπτικό μέσο. Τις ρίζες θα τις χρειαστούμε και του χρόνου. Να θλαστήσουν ξανά.

ΤΟ ΗΡΩ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Στην άκρη της πλατείας του Αγίου Γεωργίου, κάτω από το δρόμο που διασχίζει το χωριό, βρίσκεται σε χαμηλότερο επίπεδο, μια μικρότερη πλατειούλα, πλακοστρωμένη με μαρμάρινες πλάκες από τον επιτήδειο τεχνίτη και καλλιτέχνη Μάκη Πριόβολο, με περίτεχνα σχέδια στο κέντρο. Οι μαρμαρίνοι πεσσοί οριοθετούν το χώρο με την πράσινη πρασινάδα γύρω - γύρω.

Στην ανατολική πλευρά κάτω από μια τιλιά (φλαμουριά) βρίσκεται μεγάλη επιτύμβια πλάκα με τα ονόματα των χωριανών που έπεσαν για την Πατρίδα στους πολέμους του 1912-1922, στην Αλβανία το 1940, στην περίοδο 1941-1944. Λίγα μέτρα αριστερά είναι το Ηρώ του χωριού.

Το σημείο στο οποίο καταθέτουν την σκέψη και την ψυχή τους οι Κουκουβιστιανοί στις Εθνικές επετείους το οποίο κατασκεύασε ο Σύλλογος των Καλοσκοπιτών της Αθήνας το 1971.

Πάνω σε δυο μαρμάρινες αναβαθμίδες στηρίζεται παραλληλόγραμμη μαρμάρινη στήλη. Στην πρόσοψη είναι εντοιχισμένη μια γυναικεία μορφή, η Ελευθερία, σε σκούρο χρώμα από χαλκό, που κρατάει στο χέρι της ένα δαυλό. Στο πάνω μέρος είναι χαραγμένα με κεφαλαιογράμματα γραφή:

ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ Ο ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΣ

Πάνω στη στήλη στηρίζεται σε βάση η προτομή του Παπαντριά του Μώρη, του εθνεγέρτη αγωνιστή του 1821 που τίμησε τον τόπο και την Ελλάδα. Στο νότιο μέρος της στήλης είναι γραμμένο: «**γλύπτης Νικόλας**». Ημερία ψυχική στο αντίκρουσμα του έργου του. Απλή έκφραση και πλούσια σε ουσία. Ο **Νικόλας (Νικόλαος Παυλόπουλος)** γεννιέται στον Άγιο Γεώργιο Νηλείας του Πηλίου το 1909.

Το 1929 γράφεται στη Σχολή Καλών Τεχνών και αποφοιτά το 1934. Παρακολουθεί μαθήματα στο εργαστήριο του Κων/νου Παρθένη και συμπληρώνει τις σπουδές του με υποτροφία του Ιταλικού Κράτους στη Ρώμη, στη Φλωρεντία και στην Καρράρα. Τιμάται με πολλά βραβεία.

Βαθύτατα Έλληνας δονείται ως τα μύχια της ψυχής του από την εποποιία της Εθνικής Παλιγγενεσίας. Οι ήρωές του ζωντανεύουν σε προτομές, ηρώα και ανδριάντες σε πολλές πόλεις και κωμοπόλεις της Ελλάδας, παράλληλα με τη γλυπτική επιδίδεται και στην χαρακτική. Το 1950 παίρνει δίπλωμα τιμής και χρυσό μετάλλιο από την Αμερικανική Ακαδημία Καλών Τεχνών.

Ο Νικόλας δεν είναι απλά ένας μεγάλος και ακούραστος γλύπτης, είναι ο νεότερος Φειδίας, ο εθνικός μας γλύπτης. Ο Βόλος καυχάται ότι έχει μαζί με τις άλλες καλλιτεχνικές αξίες και τον εμπνευσμένο γλύπτη **Νικόλα**.

Βασιλεία Κυρίτση

Μια καινούργια ταβέρνα άνοιξε

Γράφουμε «καινούργια» ενώ πρόκειται για την παλιά ταβέρνα του **Κώστα Τσίγα**, που είχε πάψει να λειτουργεί. Τώρα ο γιος του Μίμης, νέος πια ιδιοκτήτης και με μεγάλη πείρα στο επάγγελμα του ταβερνιάρη ανακαίνισε το παλιό μαγαζί και τον ελεύθερο υπαίθριο χώρο και έστησε ένα καινούργιο κατάστημα.

Έτσι σήμερα το χωριό μας διαθέτει τέσσερεις ταβέρνες, την «Κιβωτό» του **Κώστα Παντελάκη**, τηλ. 22650-61096, του **Θανάση Καραμπέτσου**, τηλ. 22650 - 61203, την «Αθηνά» της **Αθηνάς Βλάχου**, τηλ. 22650 -61218 και το καινούργιο του **Τσίγα** τηλ. 22650 -61239 καθώς και δυο χώρους για ευχάριστη διαμονή τον ξενώνα της **Γιούλας Κυριαζή**, τηλ. 6948543647 και 22650 -61251 καθώς και τη **VISTA** του **Νικ. Αυγερινού**. Ελπίζουμε ότι τα καταστήματα αυτά με τα εύγεστα φαγητά, το ωραίο περιβάλλον και την καθαριότητα θα ικανοποιήσουν τους χωριανούς και θα γίνουν πόλοι έλξης για πολλούς επισκέπτες.

Το αλώνισμα

Γράφει ο Φάνης Λευκαδίτης

Η παραγωγή του σταριού στην Καλοσκοπή ήταν ελάχιστη.

Δεν έφτανε ο ευλογημένος αυτός καρπός να περάσει η φαμίλια ολόκληρη τη χρονιά. Κι ο κάθε νοικοκύρης φρόντιζε το φθινόπωρο να καλύπτει το κενό με την ανταλλαγή προϊόντων, ήτοι πατάτες και φασόλια, από τα οποία παρήγαγε άφθονα με σιτηρά στα καμποχώρια. Τα σιτάρια που έσπερναν ωρίμαζαν πολύ αργά, λόγω του υψομέτρου, για θερισμό όπως λ.χ. στα «Μνήματα» στις Βρύζες, στον Πυργάκι, κ.α.

Ο θερισμός άρχιζε τον Ιούλιο κι έμοιαζε με πανηγύρι. Για να αποφεύγουν οι θεριστές την κάψα προτιμούσαν τις φεγγαρόλουστες βραδιές.

Η δροσερή αύρα του βουνού ανακούφιζε τα κουρασμένα μέλη τους. Το θρόισμα του λόγγου ήταν μια ανάσα για τους θεριστές. Τους έδινε κουράγιο και διάθεση για τραγούδια και χωρατά. Καλλίφωνοι θεριστές των γειτονικών χωραφιών επαναλάμβαναν τους στίχους του τραγουδιού, κι ο θερισμός γινόταν γλέντι.

Θερίζοντας αφήναν πίσω τους σκόρπια τα χειρόβολα και την αυγή ο «μπαγλατζής» (ένας από τους θεριστές) τα μάζευε και τα έδενε δεμάτια.

Κατόπιν τα φόρτωναν στα υποζύγια τους και τα μετέφεραν στ' αλώνια τους και σχημάτιζαν θημωνιές. Την ημέρα του αλωνίσματος σκόρπιζαν τα δεμάτια στο καθαρισμένο αλώνι στη μέση του οποίου υπήρχε στύλος στον ο-

ποίο έδεναν τους γάντζους. Στη συνέχεια ο νοικοκύρης ειδοποιούσε το βαλμά να φέρει τ' άλογά του για τον αλωνισμό. Βαλμάδες στο χωριό μας, αν θυμάμαι καλά, είχαμε τρεις. Τον Ιωάννη Ραπτόπουλο (Ζαχαρόϊαννο) τ' άλογα του οποίου σε μια ξαφνική χιονοθύελλα, στα 1928, σε λιβάδι της Γκιάνας ψόφησαν όλα, του Ευθ. Αλεξίου – Κελεπούρη, και του Κωνσταντίνου Τσόχλα (Καλύβα), ο οποίος, ήταν και πρακτικός κτηνίατρος. Στον αλωνισμό όλη η οικογένεια βρισκόταν στο πόδι. Ο γιγαντώσωμος Καλύβας κρατώντας στον ώμο του το σιδερένιο δικράνι έχοντας περασμένες τις θηλειές με τους γάντζους και σαλαγώντας με τη βίτσα το βαλμαδιό του έφτανε στο αλώνι. Ανυπόμονα τα μικρά παιδιά έβγαιναν στις στράτες καρτερώντας να διαβούνε τ' άλογα. Κι όταν περνούσαν καμαρωτά – καμαρωτά με τις τσοκάνες τους τα γλυκόχη κυπριά τους και με τις πλούσιες χაίτες τους, άσπρα, μαύρα, κόκκινα όλα όμορφα και καλοθρεμμένα η ψυχή των παιδιών πλημμύριζε από χαρά και περηφάνεια. Ιδιαίτερη αγάπη ένιωθαν τα παιδιά χαϊδεύοντας τα μικρά αλογάκια. Χλιμιντρίζοντας εκείνα έτρεχαν ανάμεσα στ' άλλα να βρουν τις μανάδες τους.

Ο Βαλμάς αφού έπιανε 6-7 από τ' άλογά τους πέρναγε τις θηλειές καθώς και τον άνεμο (παλαμάρι) που τον έδενε στο γάντζο, που είχε βάλει στον στύλο, "άρχιζε" να τα σαλαγάει πάνω στο α-

πλωμένο σιτάρι και κείνα με κάποια δυσκολία στην αρχή. Κατόπιν άρχιζαν σιγά – σιγά να τρέχουν. Τα παιδιά χαρούμενα κρατούσαν με τη σειρά τον "άνεμο" που στριφογύριζε στο στύλο και με το καμτσίκι τους στο χερί σαλαγώντας τ' άλογα που έτρεχαν τους φώναζαν: «α, α, α, άπλωσ' – άπλωσ' ψαρή, μέσα ντουρή». Τα γοργοκίνητα άλογα τρέχοντας ασταμάτητα έτριβαν με τα πέταλά τους τα στάχια του σταριού κι ο καρπός έπεφτε κι έμενε το άχυρο, λειώμα. Όταν ο Βαλμάς τα σταματούσε για αλλαγή, τότε τα έξυπνα εκείνα ζωντανά δέν έτρωγαν από πάνω στο άχυρο αλλά έχωναν το στόμα τους στο βάθος για να βρουνε τον καρπό.

Στον αλωνισμό υπήρχε αλληλοβοήθεια. Ο καθένας με τον τρόπο του πρόσφερε τις υπηρεσίες του. Απαραίτητη η βοήθεια σαν ο καιρός χαλούσε. Όταν αλώνιζαν οι νοικοκυρές μαγειρεύαν ό,τι καλύτερο είχαν. Έφτιαχναν κολοκυθόπιτες – τυρόπιτες, κοτόπουλα και κουνέλια με μπαρμπούνια φασολάκια, γιαιούρη και τρυφερά τυριά. Το κοκκινέλι και το τσίπουρο έρρεε άφθονο ώσπου να έρθουν τα φαγητά έπιναν από στόμα σε στόμα τη ρακή ακόμα και οι διαβάτες που ευχόντουσαν στο νοικοκύρη: «αίντε και καλά μπερεκέτια, καλοφάγητο, και του χρόνου». Και ο καλός νοικοκύρης ανταπέδιδε τις ευχές. Όταν κατά το γιόμα έφερνε η νοικοκυρά τα φαγητά έστρωναν κατάχαμα μια βελέντζα κι όλοι τους σταυροπό-

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Αλέξανδρος** και η **Μαρία Ευάγγελου Ματθαίου** απέκτησαν δίδυμα. Αγοράκι και κοριτσάκι. Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΦΤΙΣΙΑ

— ...και το όνομα αυτής **Ραφαέλλα**. Στις 29.4.2007 στον Αγ. Παντελεήμονα στα Καμμένα Βούρλα ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λαμίας **Ηρακλής Ραφτόπουλος** και η **Χρισάννα Μωρίκη** βάπτισαν την κορούλα τους. Νονοί της είναι οξεραφεΐμ και η Αντα Πετροπούλου. Μετά το μυστήριο όλοι οι καλεσμένοι γιόρτασαν το ευχάριστο γεγονός στο όμορφο στολισμένο κέντρο στο κτήμα Καρανάσου στην περιοχή Καινούργιο.

— Ο **Χαράλαμπος Λάμπρου** και η **Ιωάννα Καμπάνη** βάπτισαν τον γιό τους την Κυριακή 1η Ιουλίου στον Ιερό Ναό Αγ. Φωτεινής Ιλισσού. Νονός ο Θωδορής Χαμηλός. Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

— Ο **Δημήτρης Λιάμπος** (εγγονός του Λίτσου) και η **Ελένη Μακρυνικόλα** τέλεσαν το γάμο τους στις 26 Μαΐου 2006 στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών, στον Κορυδαλλό. Μετά την τέλεση του μυστηρίου ακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα Αρίων στην Κηφισιά.

— Στις 21.5.2007 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Παλαιό Φάληρο ο **Κων. Δημ. Τσίγας** και η **Πέγκυ Δ. Καραγιάννη**, τέλεσαν τους γάμους τους. Μετά τη γαμήλια τελετή ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο Αίγλη.

— Στις 8.6.2007 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ψυχικού δύο νέα παιδιά, ο **Ηλίας Κατσούλης** και η **Γιολάντα Λάμπρου Αχλαδά** κόρη του γενικού Γραμματέα του Συνδέσμου μας Λάμπρου Αχλαδά τέλεσαν τους γάμους τους. Τη χαρά τους μοιραστήκαμε πολλοί Καλοσκοπίτες και φίλοι. Την τελετή του γάμου ακολούθησε δεξίωση σε κοσμικό κέντρο όπου προσφέρθηκε ποικιλία εδεσμάτων καθώς και διασκέδαση με πολύ κέφι και χορό μέχρι τις πρωινές ώρες.

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ (1914-2007)

Το γένος Κων. Βλάχου. Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή από την οποία έφυγε πολύ νέα για την Αμερική, όπου έζησε και απεβίωσε. Ικανότατη και δημιουργική, εξαιρετική σύζυγος, μάνα, γιαγιά και προγιαγιά, ευτύχησε να δει και να χαρεί την πρόοδο όλων αυτών για τα οποία κόπιασε και αγωνίστηκε.

Οικογένεια

Ζαχαρία Ιω. Ραπτοπούλου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ (1914-2007)

Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή και ήταν γιος του Δημ. Μαλιβίτση (Τζιμούση) και της Πάτρας (το γέ-

νος Κατσανιώτη).

Αρχικά εγκαταστάθηκε στη Λαμία όπου δημιούργησε οικογένεια (δύο αγόρια το Δημήτρη και τον Παρασκευά) και το 1950 μετανάστευσε στο Σιατλ των ΗΠΑ, όπου και σταδιοδρόμησε επαγγελματικά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ (1927-2007)

Στις 14.4.2007 απεβίωσε η Παρασκευή Λουκοπούλου, το γένος Τσόχλα - Καλύβα. Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1927 όπου και παρέμεινε έως το γάμο της το 1952 με το Λουκόπουλο Γεώργιο γνωστό μουσικό, απ' τις πολλές και συχνές παλιές παρουσίες του στο πανηγύρι του χωριού μας. Από το γάμο της απέκτησε τρία παιδιά, το Ζαχαρία, την Ευσταθία και το Νίκο. Ξεχώρισε στην τοπική κοινωνία για την πάντα πρόσχαρη, φιλική και φιλόξενη συμπεριφορά της.

*Νίκος
Λουκόπουλος*

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
(1919-2007)**

Στις 3 Απριλίου η παροικία μας στη Θεσσαλονίκη έχασε τον πιο αγνό και έντιμο συγχωριανό μας. Γιος του αξέχαστου μπάρμπα Γιάννη (Σκούρα) και της Ευθυμίας (Κυρίτση) έφυγε από το χωριό σε ηλικία 12 ετών για καλύτερη τύχη στην Αθήνα. Ο πόλεμος του 1940 τον βρήκε στη Θεσσαλονίκη όπου εγκαταστάθηκε μόνιμα. Παντρεύτηκε την Αικατερίνη Φραντζή και απέκτησε δύο κόρες. Αγαπητός σε φίλους και συγγενείς αντιμετώπιζε τις δυσκολίες της ζωής με αισιοδοξία. Πάντα θα σε θυμόμαστε, πατέρα, με αγάπη.

*Οι κόρες σου
Ευθυμία και Θεοδώρα*

δι έτρωγαν κι έπιναν το γλυκόπιτο κρασάκι τσουγκρίζοντας τα ποτήρια τους. Μετά τον αλωτισμό συγκέντρωναν το γένημα κατά μήκος του αλωνιού έχοντας στη μέση του το στύλο πάνω στον οποίο έδεναν βασιλικούς και μαντζουράνες. Όταν το αλώνισμα μα ήταν έτοιμο τότε όλοι τους με τα καρπολόγια στο χέρι καρτερούσαν με αγωνία να φυσήξει αεράκι για ν' αρχίσουν το λίκνισμα διαχωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι.

Πολλοί συνάνθρωποί μας το 1941 πείνασαν και με αδημονία καρτερούσαν τον αλωτισμό να βγάλουν λίγο σιτάρι να κορέσουν την πείνα τους.

Στις πόλεις, κυρίως στην Αθήνα, εκατοντάδες χιλιάδες πέθαναν από αστία. Τα τρόφιμα οι Γερμανοί τα έστελμαν στην πατρίδα τους.

Η Καλοσκοπή λες κι ήταν ε-

μπορικό κέντρο. Οι μαυραγορίτες έφερναν διάφορα αντικείμενα αξίας και τα αντάλλασσαν με προϊόντα του χωριού μας. Η ανταλλαγή εξευτελιστική. Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που ξεγελάστηκαν κι άδειασαν ασυλλόγιστα τ' αμπάρια τους. Εκμεταλλευόμενοι τάχαμου την ευκαιρία σπαταλούσαν ανεπιφύλακτα τις σοδειές τους.

Την απρονοησία τους εκείνη θα την πληρώσουν την Ανοιξη πολύ ακριβά. Θα πούνε το ψωμί ψωμάκι. Ομαδικώς κατέβαιναν στον κάμπο της Λαμίας και μάζευαν χόρτα κι έφτιαχναν μπαμπανέτσες με ελάχιστο καλαμποκάλευρο να κρατήσουν τη φαμίλια τους στη ζωή. Το μαρτύριο εκείνο κράτησε ως τον αλωτισμό. Η αποφράδα χρονιά του 1941 έμεινε χαραγμένη στις μνήμες όλων εκείνων που την έζησαν.

Φωτό: Ελένη Καραγιάννη

Η ΠΟΤΙΜΗ ΟΜΟΡΦΗΝΕ

Η κεντρική μας βρύση η Ποτίμη, που η πέτρινη επένδυσή της είχε γίνει από την Πατρούλα Ζ. Πριοβόλου, πριν από πολλά χρόνια στη μνήμη του συζύγου της Ζαχαρία Πριοβόλου (Ζ.Α.Π.) ανακαινίσθηκε από ανώνυμο δωρητή.

Η παραδοσιακή μας βρύση είναι ένα πολύτιμο κειμήλιο του χωριού μας και αν είχε στόμα και μιλιά θα μας έλεγε πολλά για ανθρώπους και ζώα που σταμάτησαν σ' αυτή και δρόσιζαν τα χείλη τους. Στην Ποτίμη θα εξακολουθήσουν να σβήνουν τη δίψα τους, πολλές ακόμα γενιές.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
653 Λαμπράκος Τάσος στη μνήμη της συζύγου του Γιάνας και του πεθερού του Γιώργου Κωστούρου	100	687 Σπύρος & Μαρία Μπουρτζάλα στη μνήμη των εξαδέλφων τους Γεωργίου Μαλεβίτση & Ραπτοπούλου - Βλάχου Γεωργία (ΗΠΑ)	.50
663 Σκούφος Παναγιώτης	.20	689 Οικ. Τομαρά Κωνσταντίνας στη μνήμη Κλεοπάτρας Πριοβόλου	.100
664 Κόλλια Πίτσα στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη και του γιού της Τάσου	.20	690 Οικ. Τομαρά Κωνσταντίνας στη μνήμη Παναγιώτας Γκαβαλίνη	.20
665 Μώρη Αφροδίτη	.10	691 Τομαράς Παναγιώτης & Κυριαζή Κατερίνα στη μνήμη Κλεοπάτρας Πριοβόλου	.100
666 Ράπτης Θανάσης και Ελένη (Καλοσκοπή) στη μνήμη του πατέρα τους Ανδρέα Ράπτη	.20	692 Τομαράς Παναγιώτης & Κυριαζή Κατερίνα στη μνήμη του πατέρα τους Γεωργίου Τομαρά	.50
667 Παπαγεωργίου Δημήτριος	.20	693 Ευθυμία και Δώρα Ανδρουτσοπούλου (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του πατέρα της Παναγιώτη	.50
668 Αλεξίου Φιλίτσα	.50	694 Στη μνήμη της Γεωργίας Π. Κυρίτση τα τέκνα της Αναστασία, Βαία, Νικολέτα, Νίκος και Ιωάννης	.200
669 Ράπτης Αθ/σιος (Καλ/πή) στη μνήμη των γονέων του	.10	695 Δημήτρης Ν. Κυρίτσης στη μνήμη της νύφης του Γεωργίας Κυρίτση	.30
670 Καλτσάς Κων/νος	.20	696 Οικ. Παναγιώτη Σκούφου, στη μνήμη της θείας του Γεωργίας Κυρίτση	.20
671 Δανιήλ Βασιλική Δημ. (Καλοσκοπή) στη μνήμη του εξαδέλφου της Ηλία Γαλάνη	.20	697 Δήμητρα Κιτσοπούλου (Ελευσίνα) στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη	.20
672 Τούμπας Παναγ Γ. στη μνήμη των γονέων του	.50	698 Ευθυμία Σακαντάρη (Καλοσκοπή)	.20
673 Χαραλάμπους Γεώργιος	.50	699 Δήμητρα Δανιήλ στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου	.20
674 Βλάχου Μαρία του Παναγ. στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη, Αλέκου Βλάχου & του Αθανασίου Αλεξίου	.100	700 Ελένη Φίκα (Θεσ/νίκη)	.15
675 Κάλλης Βασίλειος	.20	701 Παπακώστα - Πατέλη Φοίβη στη μνήμη των Χρήστου και Κικής Μαλεβίτση	.50
676 Κυρίτσης Δημήτριος Π. (Βόλος) στη μνήμη των θείων του Παναγιώτη & Γεωργίας Κυρίτση	.20	702 Παπακώστα - Πατέλη Φοίβη στη Μνήμη Ευθυμίου Πα- πακώστα	.50
677 Παππά - Αχλαδά Γεωργία (Αυστραλία) στη μνήμη του συζύγου της και συγγενών	.20	703 Παπακώστα - Μαλεβίτση Ελένη στη μνήμη των αδελφών της Χρήστου & Κικής Μαλεβίτση	.20
678 Αχλαδάς Νικόλαος Χ. (Λαμία) στη μνήμη των γονέων του	.20	704 Σεραφειμοπούλου Αθανασία στη μνήμη του εξαδέλ- φου της Ιωάννη Κουφού	.50
679 Βλάχος Αθανάσιος	.50	705 Σεραφειμοπούλου Αθ. στη μνήμη των γονέων της Ευ- σταθίας & Νικολάου & του αδελφού της Δ. Κόλλια	.50
680 Κουμούση Ευθυμία (Ξυλόκαστρο)	.10	706 Δημάκος Μιχάλης στη μνήμη των γονέων του Νικολάου & Μαριγώς	.100 <i>δολάρια Καναδά</i>
681 Κόλλιας Γεώργιος Δημ.	.50	707 Μητσοπούλου - Δανιήλ Καίτη (Λαμία)	.20
682 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ	.7.000		
683 Οικ. Ζαχαρία Ιω. Ραπτόπουλου στη μνήμη της Γεωργ. Ραπτοπούλου - Βλάχου	.200		
684 Ασημίνα Σκουρτιά (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του συζ. Ευθυμίου	.20		
685 Βλάχος Νικόλαος Φ. (Παρόριον)	.20		
686 Οικ. Σπύρου & Μαρίας Μπουκουβάλα στη μνήμη της εξαδέλφης τους Κούλας Σφετσώρη & του γιου της Μπάμπη	.50		

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΗΧΟΙ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ 2007**27, 28 & 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 2007 - ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ ΝΟΜΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ**

Με ανανεωμένη διάθεση και πλούσιο πρόγραμμα εκδηλώσεων θα παρουσιαστεί φέτος το μουσικό, ψυχαγωγικό και οικολογικό φεστιβάλ «ΗΧΟΙ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ», που θα διεξαχθεί στο πανέμορφο οροπέδιο της Αγίας Τριάδας Καλοσκοπής (περ. 40 χλμ. από την Άμφισσα και 45 χλμ. από τη Λαμία...). Το φεστιβάλ που καθιερώθηκε στη συνείδηση των φίλων του βουνού και του δάσους για το χαλαρωτικό, οικογενειακό, αλλά ταυτόχρονα και νεανικό ύφος του, φιλοδοξεί να αποτελέσει έναν εναλλακτικό τρόπο απόδρασης από την πόλη και να μας φέρει σε επαφή με τη φύση και ...τους Ήχους του Δάσους!!!

Να αναπνεύσουμε καθαρό αέρα, να δροσιτούμε κάτω από τα πλατάνια και τα έλατα, να γίνουμε ένα με το καταπράσινο τοπίο και τη νύχτα, στο χρυσό φως του γεμάτου φεγγαριού να μαγευτούμε από τις μουσικές και τα τραγούδια διακεκριμένων πανελληνίως καλλιτεχνών και συγκροτημάτων, αλλά και τραγουδοποιών της περιοχής!!!

Έχουμε στη διάθεσή μας τρεις ολόκληρες μέρες για να περιηγηθούμε στα κατάφυτα βουνά της Φωκίδας, να σκαρφαλώσουμε σε κορυφές, να ανακαλύψουμε καλά κρυμμένα μονοπάτια, ενώ ταυτόχρονα μπορούμε να επισκεφθούμε την αρχοντική Άμφισσα και να περιπλανηθούμε στα γραφικά σοκάκια της!! Να γνωρίσουμε την ιστορική Γραβιά και τα πανέμορφα χωριά της Φωκίδας!! Να γευτούμε εκλεκτά εδέσματα και παραδοσιακές νοστιμιές!!

Η απλά να χαλαρώσουμε στο χώρο του φεστιβάλ, συμμετέχοντας σε δραστηριότητες όπως τοξοβολία, paintball και άλλα ομαδικά παιχνίδια!!! Να παρακολουθήσουμε εκθέσεις φωτογραφίας και το βράδυ με τη βοήθεια των τηλεσκοπίων να θαυμάσουμε το μαγευτικό έναστρο ουρανό!!

Ειδικά φέτος ξεκινάμε μια προσπάθεια ώστε οι «Ηχοι του Δάσους» να πρασινίσουν... Σε συνεργασία με την Οικολογική Εταιρία Ανακύκλωσης, θα επιχειρήσουμε να ανακυκλώσουμε το μεγαλύτερο μέρος των απορριμμάτων του φεστιβάλ! Τα οργανικά απόβλητα (υπόλοιπα τροφών κλπ) θα μετατραπούν σε λίπασμα, το χαρτί και τα κουτάκια αλουμινίου θα συλλεγούν και θα αποσταλούν σε μονάδες επεξεργασίας και ανακύκλωσης, ενώ την ίδια στιγμή οι φίλοι και επισκέπτες μας θα ενημερωθούν από ειδικούς για απλές και καθημερινές οικολογικές πρακτι-

κές, που όλοι μπορούμε να υιοθετήσουμε...

Όλα αυτά, στο κατάφυτο οροπέδιο της Αγίας Τριάδας στην Καλοσκοπή Φωκίδας με τις πηγές, τα πλατάνια και το γραφικό εκκλησάκι του!!

Θα ήταν λοιπόν μεγάλη χαρά για μας τους διοργανωτές του Συλλόγου «Ελιά», μιας παρέας νέων ανθρώπων από όλη τη Φωκίδα με έδρα την Άμφισσα που προσπαθούμε να συνδέσουμε τη γραφικότητα, τη μεγάλη ιστορία και τις παραδόσεις της περιοχής μας με τη σύγχρονη πολιτιστική δημιουργία, να συναντήσουμε όλους εσάς εκεί, την Παρασκευή 27, το Σάββατο 28 και την Κυριακή 29 Ιουλίου 2007!!

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ**

1. Παρασκευή 27.07.2007: Μάνος Ξυδούς (κεντρική συναυλία) – ROCK V – Βαγγέλης Τζαμτζής
2. Σάββατο 28.07.2007: Θεοδοσία Τσάτσου (κεντρική συναυλία) – White Dragon – Wanted

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ (όλο το τριήμερο)

1. Έκθεση φωτογραφίας του Γιώργου Αποστολόπουλου "Φωκίδα με το μάτι του επισκέπτη"
2. Τοξοβολία
3. Paintball
4. Τηλεσκόπια
5. Παιχνίδια για παιδιά
6. Περιηγήσεις

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ (Σάββατο 28/7)

1. Ομιλία - Επίδειξη – Συζήτηση για τη βιώσιμη διαχείριση οργανικών αποβλήτων – κομποστοποίηση από το Δημήτρη Χωματίδη, μηχανικό Περιβάλλοντος, υπεύθυνο της Οικολογικής Εταιρίας Ανακύκλωσης – Ώρα 19:00 (Β΄ Σκηνή)

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ (Κυριακή 29/7)

1. Προβολή σειράς φωτογραφιών του Γιάννη Κουλελή "Τοπία της Φωκίδας" – Ώρα 21:00 (Β΄ Σκηνή)
2. Προβολή ταινιών μικρού μήκους σε επιλογή του Αλέξανδρου Κομνάκου – Ώρα 22:00 (Β΄ Σκηνή)

Άμφισσα, Ιούνιος 2007

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου

Αθ. Η. Παναγιωτόπουλος

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: ιστοσελίδα: www.fokida.gr

e-mail: eliafestival@freemail.gr

τηλ./fax: 2265072276 - κιν. τηλ.: 6944364120

Τα δύο νεραϊδοκόριτσα

Νίκος Ι. Δανιήλ

Απόψε, καλά μου παιδιά, – άρχισε ο πατέρας ένα χινοπωριάτικο βράδυ της χρονιάς του '45- , λέω να σας ειπώ μια ιστορία πέρα για πέρα αληθινή, που μοιάζει σα νά'ναι παραμύθι. Μια ιστορία τόσο απίστευτη, μα και τόσο τραγική συνάμα. Θέλετε να σας την διηγηθώ;

– Αν θέλουμε, λέει! πετάχτηκα του λόγου μου, εγώ το κούτσικο των έξι-εφτά χρόνων.

Ο καλός μας ο πατέρας, στοργικός, έξυπνος και ταξιδεμένος άνθρωπος, είχε δει κι είχε ακούσει πολλά στη ζωή του, είχε διαβάσει βιβλία κι ήξερε να διηγείται , μ' ένα δικό του μοναδικό τρόπο, απίθανες ιστορίες και παραμύθια. Η μνήμη του, ανακατεμένη αρμονικά με την πλούσια φαντασία του, χάριζε σε μας αξέχαστες μαγικές εικόνες . Κάθε βράδυ, καθισμένοι ανακούρκουδα σ' ένα στρωσίδι μες στο φτωχικό μας δωμάτιο πού'χαμε για σπίτι στο Μύλο, περιμέναμε πώς και πώς, ν' αρχινήσει να λέει.

– Έλα 'δώ, Νικολάκη, σίμωσε και κάτσε στα γονατά μου...

Όπαλα! Ωραία! Εσύ, Βασιλάκη, ρίξε, λεβέντη μου, κάνα δυό πελεκούδια στο τζάκι κι ανακάτεψε τη θράκα με τη μασιά, να πυρωθούμε, γιατί απόψε μας τα χάλασε ο καιρός.

Έστριψε ένα τσιγάρο, τά'ναψε, γέροντας προς το μέρος του την κορφή του λαμπόγυαλου, πού'χε μαυρίσει απ' την κάπνα κι αφού τράβηξε μια βαθειά ρουφηξιά, χαϊδεύοντας και το αρειμάνιο τσιγκελωτό μουστάκι του, αρχίνησε την αφήγησή του.

– Που λέτε, παιδιά μου, τούτος ο Μύλος, πού'ναι και το κονάκι μας τωραδά, τούτος ο Μύλος εδώ κάτω, μακριά απ' το χωριό, στο ρέμα, υπήρχε από πολλά χρόνια πριν. Τον έφκιασε και τον δούλευε ο μακαρίτης ο δικός μου πατέρας. Τον έφκιασε εδωνά, δίπλα στο αιώνιο ποτάμι, όπου κυλάει μουρμουριστά το βλογημένο νερό του Κεφαλόβρυσου, κρυμμένο στα δασειά πλατανοκλώναρα. Το πέτρινο γιοφύρι, παραπάνω, στο Μύλο της Καραγιώργαινας, σας είναι βέβαια πολύ γνωστό.

– Εκεί παίζουμε κάθε μέρα! πετάχτηκα. Βοσκάμε τις γίδες, κυνηγάμε μπακακάκια και...

– Και κολυμπάμε στους βούθνες! με πρόφτασε ο αδερφός μου. Εκεί έχει πολλούς και βαθιούς, γιατί έχει καταρράχτες και μεγάλα κοτρώνια.

– Μόνο πού'χει και νεροφίδες πράσινες κι εγώ

σκιάζομαι! είπα.

Ο πατέρας τίναξε τη στάχτη του τσιγάρου στο τζάκι.

Όξω, έπιασε δυνατή μπόρα. Τα τσίγκια στη στέγη -μπαλώματα, ανάμεσα σε λιγοστά κεραμίδια- βροντοκόπαγαν. Και οι σταγόνες της βροχής, πού'μπαιναν απ' το μπουχαρή, σιγοτσιτσιρίζαν, πέφτοντας απάνω στη θράκα.

Η κυρά-Παναγιού, η μάνα, είχε τσιτσελώσει στη φωτιά και πυρωνόταν μια στάλα.

– Απ' αυτό το γιοφύρι , που λέτε -συνέχισε ο πατέρας-, ο παππούλης σας, είχε σκάψει με πολύ κόπο ένα μακρύ αυλάκι, ίσαμε κανιά κατοστή-διακόσια μέτρα, για να φέρνει το νερό στα βαένια του μύλου. Είναι το γνωστό σας αυλάκι, κάτω απ' τη στράτα, αυτό που το περπατάτε κι εσείς.

– Ναι, πατέρα..., τον έκοψα. Τ' αυλάκι φέρνει νερό στο καναλάκι, εδωδά από πάνω μας κι εγώ με το Βασίλη φκιάνουμε “φτερωτές”, με πάφλους και φλέντζες από πατάκες... Μας αρέθει να τις κοιτάμε να γυρνούν, με το νερό...

– Σωστά! Ακούτε, όμως τώρα.

Στήσαμε αφτί.

– Κάποτε..., εκεί γύρω στα χίλια εννιακόσια και λίγο παραπίσω, ζούσαν στο Μύλο, εδώ, δυο κοριτσάκια..., δυο νεραϊδοκόριτσα σωστά... Ήταν πεντάμορφες αδερφάδες. Σαν τα κυπαρίσσια, να σας δώσω να καταλάβετε. Η μια, ξανθομαλλούσα γαλανή, ίδιος θηλυκός άγγελος. Η άλλη, ακόμα καλύτερη. Καστανομάτα μελαχρινή...Σκέτη ζωγραφιά. Είχε πάρει απ' το σόι της μάνας της, βλέπεις. Στο χωριό μας τότε, εδω στην Κουκουβίστα, όλοι τό'ξεραν και το λέγανε, πως δεν υπήρχε άλλη καμιά να τις παραβγεί σε ομορφάδα. Και, για να τελειώνω, αυτές οι δυο πανώριες και παινεμένες κόρες, ήταν αδερφάδες μου..., οι άμοιρες.

Η φωνή του πατέρα, σα νά'σπασε λιγάκι, μου φάνηκε. Έγινε τρεμουλιαστή.

– Ποιες είν' αυτές οι θείτσες μου και γιατί δεν τις ανάφερες ποτέ σου, πατέρα; ρώτησα.

Ο πατέρας, έβγαλε τα γυαλιά του κι έκανε μια κίνηση με την αναστροφή της παλάμης του, σα να σκούπιζε το μάτι του .

-Δεν έλαχε, γιε μου! είπε στενάζοντας. Τι να σας έλεγα γι' αυτές! Οι παλιοί, τις ήξεραν... Ήταν άτυχες, πολύ άτυχες!

- Όμως, απόψε, πώς έγινε και...

- Απόψε, μ' αυτή τη δυνατή μπόρα... Δεν ακούτε πώς χτυπάει ο τσίγκος; Έ! με το χαμό που γίνεται απόψε, ήρθαν στο μυαλό μου, σαν ίσκιος μέσα από αιώνια σιωπή... Δεν ξέρω. Να, που τις θυμήθηκα. Κι είπα, αντί για κάποιο παραμύθι, να σας πω την τραγική τους ιστορία... Εξόν κι αν δε θέλετε.

- Θέλουμε, πατέρα, θέλουμε! είπ' ο Βασίλης ανυπόμονα. Τι πάθανε.; Πες μας!

Ο πατέρας ρούφηξε πάλι το στριφτό του τσιγάρο, ξεφύσηξε πέρα τον καπνό ντουμάνι και συνέχισε την ιστορία του. - Όπως είπαμε και προηγουμένως, τ' αγγελικά εκείνα πλάσματα ζούσαν εδώ πέρα στο Μύλο. Όλη η φαμελιά. Ένα σούρουπο..., ένα καταραμένο σούρουπο, παιδιά μου..., ήταν όπως και τώρα χινόπωρο..., ο ουρανός ολάκερος, από Γκιώνα, Ξεροβούνι, Ψηλή Ράχη κι ως κάτω στο ξάγναντο στη Σμίξη, έγινε μαύρος, μολυβένιος. Αστραπές, σαν πύρινες γλώσσες της Κόλασης, άρχισαν να σκίζουν τα ουράνια και ασταμάτητοι κεραυνοί, πέφτοντας με φοβερό κρότο, τρομάζανε, μα την αλήθεια, κάθε ήμερο και κάθε άγριο! Ο μύλος δεν άλεθε. Το στερνό φόρτωμα σταριού, είχε κι αυτό περάσει κάτω απ' τη μυλόπετρα κι έγινε αλεύρι... Μα, κάποιος έπρεπε να πεταχτεί ως το γιοφύρι..., ξέρετε, στη Δέση που λέμε, να βάλει την κόφτρα, να κλείσει το νερό... «Θα πάω εγώ, πατέρα», είπε η γαλανομάτα, η Μαρία. «Μια τρεχάλα θα κάνω και σε πέντε λεπτά θα ματάρθω...». «Θα'ρθώ κι εγώ μαζί σου, να μη σκιάζεσαι, γιατί, να, πλακώνει η νύχτα», είπε η άλλη, η Γιαννούλα η μελαχρινή. Σαν αδερφές, ήταν πολύ αγαπημένες..., όπως πρέπει να κάνουν όλα τ' αδέρφια..., κι εσείς..., πρόστεσε ο πατέρας.

- Είμαστε! Δεν είμαστε, ρε Βασίλη;

- Πάντα να είστε δεμένοι μεταξύ σας, με αγάπη.

- Λοιπόν;

- Ναι..., πού μείναμε; Κίνησαν κατά πάνω, μες στη δυνατή βροχή, έχοντας από'να σκουτί, σαν κουνούλα, στο κεφάλι. Πήραν το στρατί..., κείνο το φρούδι., αυλάκι-αυλάκι, έχοντας στ' αριστερά τους, αρκετά κάτω, το αφρισμένο ρέμα. Πρόσεχαν και να μη γλιστρήσουν, σε κείνο το λασπωμένο φρούδι και βρεθούν

μέσα στ' αργιμένο ποτάμι. Ο γκρεμός έχασκε κάτω τους επικίνδυνα. Χοντρές στάλες, πλαγιαστές απ' τον αέρα, άρχισαν να μαστιγώνουν τα κορίτσια με μάνητα. Όσπου να φτάσουν στη Δέση, κάτω απ' το γιοφύρι, εκεί που, όπως ξέρετε, ενώνεται τ' αυλάκι με το ποτάμι, οι ουρανοί λες και άνοιξαν τους καταρράχτες τους. Τα κορίτσια γίνανε μπαζίνα. Το σκοτάδι πύκνωνε πλειότερο σ' εκείνο το ρουμάνι. Κάθε τόσο, όμως, οι αστραπές φώτιζαν απόκοσμα τ' αναρίθμητα ψηλόκορμα πλατάνια, που φύτρωναν, όπως και τώρα άλλωστε, μέσα στο ρέμα, πλάι στις βραχοκοτόνες με τα πουριά... Ο ξαφνικός κατακλυσμός, ξέντυνε τελείως τα κλωνάρια τους, απ' τα στερνά τους κιτριμισμένα φύλλα. Όσο για τα τρομαχτικά μπουμπουνηταριά, έ, αυτά δεν έλεγαν να κοπάσουν. Όπως ήταν φυσικό -γιατί το ίδιο θα παθαίναμε κι εμείς με τέτοιες καιρικές συνθήκες- τα κορίτσια σκιάζονταν πολύ.

Βάλανε την κόφτρα. Το νερό, όλο πια, έτρεχε μόνο στο ποτάμι... Εδώ, πρέπει να το διευκρινίσω τούτο, παιδιά μου, το ποτάμι, λόγω εποχής, είχε αρκετό νερό, αφού οι χωριανοί μας δεν το παίρνανε πια, για να ποτίσουν τα χωράφια τους. Έτσι, έτρεχε λεύτερο στο ρέμα. Μα δεν ήταν δα και τόσο πολύ, ώστε να τρομάζει κάποιος. Άμα ζει κανένας, όπως εμείς, μια δρασκελιά απ' αυτό, δένεται σφιχτά μαζί του. Τ' αγαπάει. Ό,τι γίνεται μ' εμάς, που μεγαλώσαμε σ' αυτό, που τό'χουμε σα νά'ναι κτήμα μας, κατιτίς δικό μας, έτσι τό'νοιωθαν και κείνα τα δυο κοριτσάκια, τα καημένα. Δεν φοβόντουσαν το ποτάμι! Δεν ήξεραν... Η αγάπη, από μόνη της, δεν παρέχει τα εχέγγυα για προστασία...

- Πατέρα, στέκα μια στιγμή, γιατί δε νογάω τι λες..., είπα.

- Πρέπει, λέω, να προσέχουμε πάντα, ακόμα κι αυτά που αγαπάμε και νομίζουμε πως δεν κινδυνεύουμε απ' αυτά. Γιατί, όπως θά'χετε ακούσει, ο διάολος έχει πολλά ποδάρια... Δεν έδωσα συνέχεια στις απορίες μου. Τι ήθελε πάλι να μας ειπεί, με του διαόλου τα ποδάρια...

Ο πατέρας πήρε μια βαθειά ανάσα, ξανατίναξε το τσιγάρο του, χτυπώντας το με το δείκτη του χεριού του, που ήταν κατακίτρινος, σαν και τις τρίχες στο κάτω μέρος του μουστακιού του και προχώρησε την ιστορία του.

- Στην αρχή, οι κοπελιές, κοντοστάθηκαν εκεί, στη Δέση, κάτ' απ' το γιοφύρι, υποθέτοντας πως, όσο νά'ναι..., μπόρα ήταν και θα περνούσε σύντομα... Η

ώρα, όμως, κύλαγε. Η βροχή -σωστός χαλασμός του κόσμου- έπεφτε όλο και πλειότερη. Μια αντάρα άρχισε να σέρνεται μέσα στη ρεματιά. Και η νύχτα γινόταν ολοένα και πιο απειλητική. Οι καρδούλες τους άρχισαν να λαχταράνε. Να γυρίσουν πίσω στο Μύλο, για την ώρα δεν ήταν μπορετό, με τέτοιο παλιό καιρο. Προτίμησαν να περιμένουν εκεί, ενώ τις έδεχνε το φοβερό ανεμόβροχο κι ένα μπουγάζι περόνιαζε τα κόκαλά τους, όπως ήτανε βρεμένες. Τότε σκέφτηκαν να πάνε, για καλύτερα, να προφυλαχτούνε κάτω από δυο γέρικα χοντρά πλατάνια, που ριζοβόλαγαν - και υπάρχουν ακόμα ως τα σήμερα- πλάι στο γιοφύρι, στην άκρη του χωραφιού του Πλατανιά... Κείνα τα πλατάνια, σιμά στις γυμνές τους ρίζες, σχημάτιζαν κάτι σαν κούφωμα, μια κουφάλα που λέμε. Βρίσκονταν κάπως ψηλότερα απ' το ρέμα και τους βούθνες του. Φαίνονταν ασφαλή. Διαβήκανε, που λέτε, το ποτάμι αντίπερα, πιασμένες απ' τα χέρια, όχι χωρίς προσπάθεια, προσέχοντας ιδιαίτερα να πατάνε στις κορφές από τα βραχάκια, που περίσσευαν στο νερό. Ύστερα, αρποκολλήθηκαν απ' τα κλαράκια και σακαφάλωσαν στο κούφωμα... Λουφάξανε 'κειδά, γι' αρκετή ώρα, τρέμοντας απ' το κρύο και την αγωνία. Η νύχτα έπεφτε κατάμαυρη. Κάτω απ' τα ποδαράκια τους, το ποτάμι..., κείνο..., δηλαδή τούτο το ποτάμι, τ' αγαπημένο, που λέγαμε, άρχισε να φουσκώνει και να βουίξει παράξενα. Μα, για την ώρα, δεν φαινόταν πως κινδύνευαν απ' αυτό... Έτσι νόμιζαν. Πού να το φανταστούν το τι θα επακολουθούσε! Με τό'να χέρι σφίγγανε τα ριζοκλώναρα να βασταχτούν και με τάλλο αγκαλιάζονταν. Ο τρόμος άρχιζε να φωλιάζει για τα καλά στις άδολες ψυχούλες τους κι έγινε σύντομα πανικός, σαν είδαν το ποτάμι να φουσκώνει ακόμα πιο πολύ και να τους γλείφει λαιμαργα τα ποδάρια...

– Πατέρα..., είπα μ' έναν κόμπο στο λαιμό μου. Μού'ρχεται να βάλω τα κλάματα, μ' όσα λες. Νοιώθω σα να παθαίνω κι εγώ το ίδιο..., σα νά'μαι μαζί τους...

Ο πατέρας με κοίταξε με συμπόνια.

– Εσύ δεν κινδυνεύεις, είσαι 'δώ κοντά μου και σ' έχω στα γόνατά μου, είπε. Μη φοβάσαι καθόλου. Μόνο κάμε λίγο κουράγιο ν' αποσώσω τούτη την ιστορία, μιας και την ανοίξαμε απόψε. Λοιπόν... Το νερό, κείνη τη στιγμή της φοικιαστικής νύχτας, έφτασε ως τα ποδάρια τους. Κλαριά και ξύλα, χορτάρια και φύλλα, πέτρες και χώματα, ένα τρελό ανακάτεμα από διάφορα αντικείμενα, όλα μαζί κατηφόριζαν με

απόκοσμο βουητό και τσακίζονταν στους απανωτούς καταρράχτες.

«–Χανόμαστε, αδερφούλα μου! έμπηξε τη φωνή η Μαρία.»

«–Σώπα, ας κάνουμε το σταυρό μας!», ψέλλισε η Γιαννούλα.

Η θέση τους, εκεί στην κουφάλα, ήταν άβολη. Έπρεπε να βαστιούνται γερά, να μην παρασυρθούν. Πώς να κάμουν το σταυρό τους! Η Γιαννούλα άρχισε να προσεύχεται.

«–Θεούλη μου, βόηθα μας! Παναγίτσα μου γλυκιά, κάμε το θάμα σου, να σταματήσει τούτο το κακό που μας βρήκε!»

«–Μόνο άμα πάψει το νερό ν' ανεβαίνει, τότε μπορεί και να ελπίζουμε..., είπε η Μαρία. Τι να μας κάνει ο Χριστός κι η Παναγιά, αφού είμαστε αποκλεισμένες εδωδά. Πες μου!»

«–Σώπα, αδερφή, μη χάνεις την πίστη σου...»

Ο πατέρας σταμάτησε και πάλι, μ' ένα στεναγμό.

– Κάτσε στ' άλλο μου γόνατο, μου είπε, γιατί πιάστηκα.

– Τι έγινε παρακάτω, πατέρα;

Ο πατέρας κούνησε με λύπη το κεφάλι του.

– Δυστυχώς, παιδιά μου, έγινε κάτι πολύ κακό. Πιο τρανό, δε γίνεται. Κι αυτό το μεγάλο κακό ήρθε από 'κει που δεν το περίμεναν ούτ' αυτές, οι δυο νεράιδες, μήτε και κανένας άλλος... Δεν ήταν προβλεπτικές, ίσως γιατί δεν ήξεραν. Μ' άλλα λόγια, δεν είχαν φυλαγμένα τα νώτα τους, που λένε. Δεν είχαν προβλέψει έναν αστάθμητο παράγοντα.

– Τι θες να πεις, πατέρα;

– Να..., θέλω να πω, πως ο νους τους δεν πήγε καθόλου στον κίνδυνο που τις απειλούσε, με τη μορφή ενός ξαφνικού χείμαρρου. Εκεί, λοιπόν, που στέκονταν κι είχαν μοναδική τους έγνοια το φουσκωμένο ποτάμι, ήρθε τότε, παιδιά μου, τελείως αναπάντεχα, ένας τρανός καταπότης νερού και τις βάρωσε με ορμή πλώπλατα. Αυτό το νερό, το βρόχινο -όχι το ποταμίσιο- που κατηφόρισε απ' όλη την πλαγιά..., ξέρετε, ψηλά απ' το Κοτρώνι ως τ' Αποστόλη, μαζώχτηκε στη στράτα, μπροστά στο Μύλο της θειάς σας της Μαρίας του Καραγιώργου, αυγάτισε πολύ και ξεμπουκάρωσε, χειρότερο κι απ' τ'αργιεμένο ποτάμι, εκεί ανάμεσα στο γιοφύρι και στα δυο χοντρά πλατάνια, με τα κορίτσια... Ήταν τόσο ξαφνικός ο ερχομός του..., ήταν τόσοσ ο όγκος του νερού, που δεν άφηνε κανένα περιθώριο για σωτηρία... Βάρωσε απότομα τα κορίτσια και χύθηκε θολό στο ποτάμι, στο δικό

μας ρέμα. Τα ξυλιασμένα απ' το κρύο χερσάκια, δεν άντεξαν. Με μια θανατερή κραυγή, που δεν την άκουσε ποτέ κανένας -μονάχα ο Σατανάς υποθέτω- χαθήκανε για πάντα, αγκαλιαστά, μέσα στα μανιασμένα και θολά νερά. Έγινε παύση. Όλοι είμασταν κατσουφιασμένοι. Η αφήγηση αυτού του περιστατικού, μας είχε επηρεάσει. Αφού πέρασε η πρώτη εντύπωση, λυπημένος κι απορημένος μαζί, τόλμησα να ρωτήσω:

– Καλά..., κι εσύ πού το ξέρεις, πατέρα, πως έγιναν ετσιδά, όπως μας τά'πες, τα πράγματα...;

– Έ, Νικολάκη, τι ρωτάς τώρα...

– Ρωτάω, για να ξέρω.

– Μα, χρυσό μου παιδί, πώς να στο πω... Αυτό, εύκολα το φαντάζεται ο καθένας. Και μπορεί να το περιγράψει, αρκεί μόνο να μην αλλάξει την ουσία... Κατάλαβες; Η ουσία μετράει. Κι εγώ, σας είπα όλη την ουσία, με δικά μου λόγια και λίγη φαντασία... Εκείνοι, πάντως, που δεν είχαν φανταστεί τότε, τι τους είχε φυλαγμένο η μαύρη μοίρα, ήταν η δική μου φαμελιά, στο μύλο μας εδώ πέρα. Γιατί, την ώρα που αναρωτιόντουσαν τι νά'γιναν τα κορίτσια κι αργήσανε τόσο να γυρίσουν στο σπίτι, 'κείνα τα δόλια, πνιγμένα, άπυχα κορμάκια, δέρονταν σερνάμενα εδώ κι εκεί, ανάμεσα σε ξύλα και πουριασμένες πέ-

τρες, αδικοχαμένα δύσμοιρα κορίτσια ! Πέρασαν, να! εδώ μπροστά μας, σα να θέλανε να πουν ένα στερνό, βουβό αντίο στο Μύλο... Ποιος να το φανταστεί ! Τα βασανισμένα σώματα σύρθηκαν μακριά. Τα βρήκαν την άλλη μέρα στα Καστέλλια... Ο πατέρας σταμάτησε να μιλάει. Πέταξε τη γόπα του στο μισοσβησμένο τζάκι. Έβγαλε τα ματογυάλια του και σκούπισε τα μάτια του. Φαινόταν καθαρά, είχε στεναχωρηθεί με τούτο το ξαναζωντάνεμα μιας τέτοιας ζοφερής ανάμνησης. Αλλά κι εμείς θλιμμένοι είμασταν.

– Στο χωριό μας -είπε κλείνοντας την αφήγησή του- έγινε μεγάλος θρήνος. Εγώ, τότε, ήμουνα αγέννητος ακόμα. Αλλά, ένα τέτοιο γεγονός, την εποχή εκείνη, ήταν πρωτόφαντο και συγκλονιστικό. Συζητιόταν για χρόνια και χρόνια. Και οι μορφές των δυο αυτών ωραίων, μα και τόσο άτυχων κοριτσιών, έμειναν ως τις μέρες μας θυλικές. Αυτά είχα να σας πω. Και ξέρω, πως σας πίκρανα. Αλλά, έτσι είν' η ζωή ρημαδά. Πότε πίκρα, πότε γέλιο. Ταχιά το βράδυ, νάμαστε όλοι καλά, θα σας διηγηθώ κάτι, να γελάσουμε.

Μείναμε αμίλητοι, καθένας με τη σκέψη του. Η μπόρα κόπασε. Και τα τσίγρια στη σκεπή ηρέμησαν.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Για μεταφορά προσώπων, πραγμάτων αλλά και κάθε είδους εξυπηρέτηση στο χωριό μας προσφέρει με το λεωφορείο του ο συγχωριανός μας **Κων. Ιω. Τούμπας** με συγκεκριμένα δρομολόγια προς Λαμία και Άμφισσα:

Λαμία: Δευτέρα, Τετάρτη & Σάββατο (αναχώρηση 5.30 το πρωί)

Άμφισσα: Τρίτη (αναχώρηση 6.30 το πρωί)

Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 22650-63276, κινητό: 6942063258

Διαβάστε στο επόμενο τεύχος....

Η χωριανή μας αρχαιολόγος **Ερωφίλη Κόλια**, θυγατέρα του **Φοίβου Ταξιάρχη**, με ομάδα συνεργατών της έφεραν στο φως, ύστερα από αρχαιολογικές έρευνες στην περιοχή Αιγίου - Διακοφτού, το χώρο που είχε βυθιστεί μετά από καταστροφικό σεισμό, η αρχαία Ελίκη.

Λεπτομέρειες για την σημαντική αυτή ανακάλυψη όπως την παρουσίασε η εφημερίδες «Ελευθεροτυπία» και «Έθνος» στις 15/6/07 θα διαβάσετε στο επόμενο τεύχος.

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΟΚΤΙΣΤΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΘΕΑ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΚΡΕΒΒΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ ΦΩΚΙΔΑΣ.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
6944604531 & 210 9621207**

ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΘΕΣΗ

τσια δεν υπήρχαν. Έφτιαχνε καινούργια και επισκεύαζε τα παλιά. Οικονομικότερα ήταν τα «καβουτσούκια». Είχαν σόλα από ρόδα αυτοκινήτου για να είναι ανθεκτικά και από πάνω δέρμα. Τη δεκαετία του '50 υπήρχαν δύο τσαγκάρηδες στην Καλοσκοπή. Ο Γιώργος Π. Παπανικολάου και ο Θανάσης Δ. Βλάχος. Έπαιρναν παραγγελίες για καινούργια παπούτσια από τα γύρω χωριά.

Ο αγαπητός σε όλους Θανάσης γεννήθηκε το 1930 στην Καλοσκοπή και έμαθε την τέχνη του τσαγκάρη στο Δαδί. Εδώ τον βλέπουμε να εργάζεται στο μαγαζί που άνοιξε το 1955 στα Μαλιβιτσαίικα. Αργότερα, «ανέβηκε» στην αγορά, δίπλα στου Καραμπέτσου.

Στο τέλος της δεκαετίας του 1960, στο αποκορύφωμα της εσωτερικής μετανάστευσης, ένωσε τις δυνάμεις του με τον Γ. Παπανικολάου για να ανταπεξέλθουν μαζί στην κρίση. Το 1970, τελευταίος πια, φεύγει οριστικά για τη Γραβιά».

Θανάση σ' ευχαριστούμε που διαφύλαξες τα ζωντανά δείγματα του παραδοσιακού τρόπου ζωής και δουλειάς των πατεράδων μας.

Η Λαογραφική έκθεση του Πολιτιστικού μας Κέντρου εμπλουτίστηκε με τα σύνεργα του τσαγκάρη (μπαλωματή), ένα επάγγελμα που στην εποχή μας χάνεται.

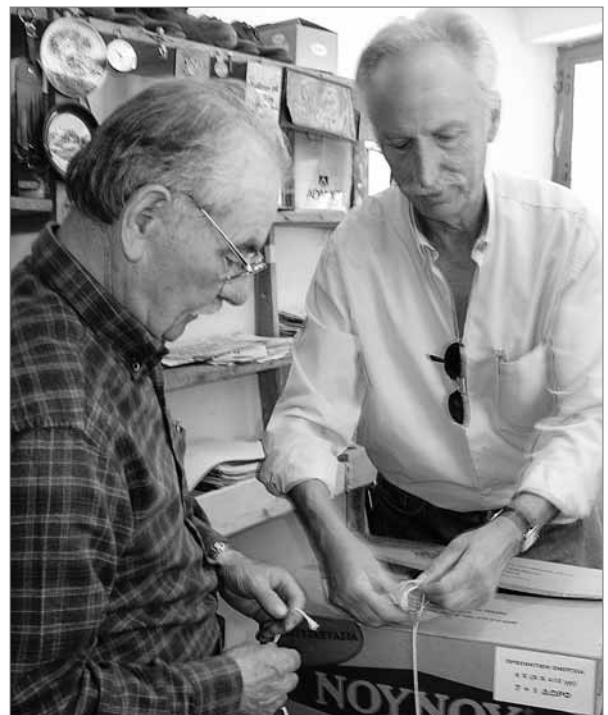
Ο χωριανός μας Θανάσης Δημ. Βλάχος, κάτοικος αυτή τη στιγμή Γραβιάς και παλαιότερα τσαγκάρης στο χωριό πρόσφερε όλα του τα εργαλεία και τον πάγκο ώστε μαζί με τη μηχανή του τσαγκάρη που μας είχε προσφέρει η οικογένεια του Αλ. Χασιακού, έχουμε μια πλήρη εικόνα αυτού του επαγγέλματος.

Η Ρούλα Δανιήλ και ο Νικηφόρος Ζούγρος συναντήθηκαν με τον δωρητή παρέλαβαν και κατέγραψαν το υλικό και το έστησαν στην πρώτη αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου.

Ανάρτησαν μάλιστα δίπλα και τις ακόλουθες πληροφορίες:

«Τσαγκάρης,

Η τέχνη του ήταν απαραίτητη· έτοιμα παπού-

Παιδιά φωτογραφία

Καλοκαιρινές Εκδηλώσεις

- 27, 28, 29 Ιουλίου:** Φεστιβάλ ΗΧΟΙ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ στην Αγία Τριάδα (Σύλλογος Ελιά)
- 4 Αυγούστου:** 10 π.μ. Αιμοδοσία
- 5 Αυγούστου:** 9 μ.μ. Κινηματογράφος στην πλατεία με βιντεοπροβολέα από το Ν. Μπαράκο
- 6 έως 9 Αυγούστου:** 10 πμ. Δραστηριότητες για παιδιά στο χώρο της πλατείας και εκδρομές
9 μ.μ. Κινηματογράφος
- 10 Αυγούστου:** 10 πμ. Δραστηριότητες για παιδιά
7 μ.μ. Λουκούμι και τσίπουρο στο Κεφαλόβρυσο
- 11 Αυγούστου:** 6 μ.μ. Ημιτελικό αγώνες ποδοσφαίρου 5x5 στο γήπεδο Καλοσκοπής
9 μ.μ. Καραγκιόζης από τον θίασο του κ. Χατζάκη στην πλατεία
- 12 & 13 Αυγούστου:** 10 π.μ. έως 2 μ.μ. Εργαστήριο κατασκευών για παιδιά με υπεύθυνη την Εύη Θεοφανίδου στην πλατεία της Καλοσκοπής
6.30 μ.μ. Αγώνας Τάβλι στην πλατεία
- 14 Αυγούστου:** 8 μ.μ. Γλέντι στην Παναγία
- 15 Αυγούστου:** ΓΗΠΕΔΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ
6 μ.μ. Τελικός Αγώνας ποδοσφαίρου 5x5
7 μ.μ. Αγώνας Ανωμάλου Δρόμου
8 μ.μ. Γιορτή για τα 20 χρόνια του ΑΟΚ «Αγγελος Σίμος»
- 16 Αυγούστου:** 9 μ.μ. Κινηματογράφος
- 17 Αυγούστου:** 10 π.μ. πικ-νικ στην Καταβόθρα συγκέντρωση στην πλατεία και αναχώριση

Κάποιες από τις παραπάνω ημερομηνίες ή ώρες πιθανόν να αλλάξουν, θα ενημερωθείτε σχετικά από τα μέλη των συλλόγων στο χωριό.

Ακόμη μια καλοδιατηρημένη φωτογραφία του 1937 που χρωστάμε στον αγαπητό μας Γιώργο Αριστείδου Πριόβολο που μας φέρνει στο προσκήνιο φιλικά πρόσωπα μιας άλλης εποχής. Χάρη στην ικανότητα της αγέραστης μνήμης του Γιώργου μπορούμε να διακρίνουμε:

Από αριστερά στην επάνω σειρά όρθιοι: Δημ. Αλεξίου, Ευθ. Αλεξίου, Γεώργιος Καρφής, Ευαγγ. Ραπτόπουλος, Γιώργος Πασσαλής, Θεμιστοκλής Τσοκάς, Αγ. Αλεξίου, Θεμ. Ραπτόπουλος, Κατ. Εφόρου, Γ. Κωστούρος, Ζαχ. Κόλλιας.

Καθιστοί: Βασιλ. Πασσαλή, Παρarisτειδης, Μαρ. Ράππη, Γαρ. Αλεξίου, Αγγ. Λαΐου, Ευ. Μώρης (Κατσάνης) με την πίπιζα. Βασ. Τσοκά, Μαρ. Δανιήλ, Δήμος Κόλλιας, Κων. Λευκαδίτης, Σοφ. Ραπτοπούλου, Νικ. Χασιακός, Παν. Παπανδρέου, Χαρ. Πασσαλής, Γεωργ. Ε. Ραπτόπουλος, Ζαχ. Ραπτόπουλος, ο μικρός Χρήστος Λευκαδίτης.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Βούλα Γρηγοροπούλου,
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.& φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552